

Το θρυλικό

Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Ερατοσθένους 6 – Κ. Ηλιούπολη – Τ.Κ. 163 41 – ΤΗΛ. 210.99.21.292 – FAX.210.99.61.787 • E-Mail: antoniouxr@tee.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 45ος - Αρ. φύλλου 216 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021 • Τιμή Φύλλου: 5.00 €

Η εφημερίδα που ένωσε

Γέφυρα Τζαρή

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΚΛΟΓΩΝ 31-10-21

Στις αρχαιρεσίες του Συλλόγου Κεντρικιώτων Άρτας "Ο ΑΡΑΧΘΟΣ" που έγιναν στις 31-10-21, όπου ταμειακάς εντάξει 56 μέλη, ψήφισαν 52, έγκυρα 52. Η σύνθεση του νέου ΔΣ περιόδου 2021-2023 ύστερα από πρόταση του πλειοψηφίσαντος Συμβούλου Χρήστου Αντωνίου, που έγινε απ' όλους αποδεκτή είναι:

Η σύνθεση του Δ.Σ. του Συλλόγου "Ο ΑΡΑΧΘΟΣ",
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΒΙΚΗ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΑΜΙΑΣ: ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΠΡΟΝΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ: ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ & ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Οι εκπρόσωποι για την Πανεπειρωτική είναι οι δύο πρώτοι:
ΤΑΤΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ & ΑΡΑΠΗ - ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΒΙΚΗ (Κλήρωση).
Αναπληρωματικό μέλος ο: ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
Επίσης ορίσθηκε συντακτική Επιτροπή για την Εφημερίδα:

1. Αντωνίου Χρήστος	4. Μπαρτζώκας Αριστοτέλης
2. Αράπη Καραγιάννη Βίκη	5. Τατσίης Λεωνίδα
3. Γιώτης Γεώργιος	

Τέλος ορίσθηκαν ως υπεύθυνοι για τα κοινωνικά:

1. Κεντρικού: Αντώνης Μάνος, 2. Ανεμορράχης: Τατσίης Λεωνίδα
3. Διστράτου: Πρόνιου Εύα

Εφορευτική Επιτροπή αποτέλεσαν ο Χρήστος Χουλιάρας (π. πρόεδρος) και γραμματέας η Χριστίνα Τσιώνου.

Μετά το τέλος της ψηφοφορίας συγκεντρώθηκαν υπογραφές για τον Ημικόμβο Αμμοτόπου και των παρακάμφσεων αυτού και θα συνεχισθούν σε συνεργασία με τον Σύλλογο κεντρικών Τζουμέρκων (Αντώνη Κοντό), την Ομοσπονδία Τζουμερκιωτών και άλλους Συλλόγους.

Σημ.: Ο απολογισμός του ΔΣ και τα οικονομικά αποτελέσματα θα δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο λόγω πληθώρας ύλης.

"ΛΑΜΠΟΓΥΑΛΟ" ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ

Όχι ένα, ούτε δύο, αλλά χίλια εκατό σαράντα τέσσερα (1.144) στρέμματα λίμνης, θα καλυφθούν από τα φωτοβολταϊκά πάνελ, όταν γίνει η εγκατάσταση και η λειτουργία του πλωτού Φ/Β σταθμού ισχύος 103 MW στη λίμνη του Πουρναρίου, από την «ΤΕΡΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ».

Όλα αυτά τα Φ/Β πάνελ, που όπως προανέφερα θα καταλαμβάνουν μια τεράστια έκταση 1.144 στρεμμάτων, θα συμπεριφέρονται σαν καθρέπτες που θα αντανακλούν και θα διαχέουν στη γύρω περιοχή την ηλιακή θερμότητα, με συνέπεια να έχουμε αλλαγή του μικροκλίματος και μεγάλη αύξηση της θερμοκρασίας, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες.

Σε μια Μελέτη Περιβαλλοντολογικών Επιπτώσεων 448 σελίδων, η κατασκευάστρια εταιρεία προσπαθεί να ωραιοποιήσει αυτή την κατασκευή. Δεν είδα όμως πούθενά να αναφέρεται πόσο θα αυξηθεί η θερμοκρασία του περιβάλλοντος και πόσο θα επηρεαστεί το μικροκλίμα στη γύρω περιοχή! Καμία δε αναφορά δεν γίνεται για την «οπτική όχληση», που θα «στραβωθεί» όποιος τολμήσει να κοιτάξει τη λίμνη όταν υπάρχει ηλιοφάνεια.

Αναφέρεται δε στη Μελέτη, πως η κάλυψη της λίμνης από τα Φ/Β πάνελ, θα ανέρχεται στο 5,6% όταν η λίμνη θα έχει την ανώτατη στάθμη του νερού, (σχεδόν 2 μήνες δηλαδή, Μάιο και Ιούνιο).

Δεν μας αναφέρει όμως, πόση θα είναι η κάλυψη τους περισσότερους μήνες, που η στάθμη της λίμνης είναι χαμηλή και φτάνει μέχρι την Κάτω Καλεντίνη. 20, 30, 40% ή περισσότερη; Οι πληροφορίες μου λένε πως με οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπεται σε καμία λίμνη να έχει κάλυψη μεγαλύτερη του 5,5%! Γιατί

Μερική άποψη της λίμνης Πουρναρίου

εδώ θα υπάρχει τόσο μεγάλη κάλυψη τους περισσότερους μήνες, που η λίμνη θα βρίσκεται σε χαμηλή στάθμη; Αναφέρεται στη Μελέτη πως από την κάλυψη της επιφάνειας του νερού με τα Φ/Β πάνελ και τη συνεχή σκίαση, θα έχουμε ποιοτικές και οικολογικές μεταβολές στην ποιότητα του νερού της λίμνης. Εδώ θα συμφωνούσε και ο παππούς μου, που έλεγε πως: «Όπου δεν μπαίνει το φως μπαίνει ο

συνέχεια στη σελ. 4

Αγρότες: Απλήρωτα και τα δυο «ρολόγια» ρεύματος...

του Χρήστου Μέγα

Κάθε σπίτι βιώνει την ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης, τα καύσιμα, το ηλεκτρικό. Η απarıθμηση δεν έχει νόημα, στο βαθμό που ο κάθε πολίτης γνωρίζει καλύτερα τα της τσέπης του. Οι αγρότες και κτηνοτρόφοι έχουν επιπλέον απλήρωτο και ένα δεύτερο λογαριασμό: Αυτό του αγροτικού ρεύματος! Αλλά, αν τουλάχιστον πήγαιναν καλά οι πωλήσεις, αν εισέπρατταν οι παραγωγοί και καλλιεργητές, θα έλεγε κανείς ως μοιραστεί ο τζίρος: Στους προμηθευτές, τους εμπόρους, τους εργάτες, να μείνει κάτι και στους αγρότες για τον κόπο τους. Φέτος οι ελαιοπαραγωγοί δεν πήραν ούτε το λάδι για το... καντήλι, ενώ τα ποτοκάλια είναι στα αζήτητα. Λες και στην Άρτα δεν είναι η περιοχή καλλιέργειας υψηλής ποιότητας πορτοκαλιών, αλλά η οικονομική βάση του τόπου μας. Και από την άλλη, ότι πήρε σε τιμή το πρόβεια γάλα, διαμοιράστηκε σε ζωτροφές και προμήθειες...

Όμως, το πιο τραγικό είναι η απουσία των υπηρεσιών που είναι ταγμένες να στηρίζουν(;) και αποζημιώνουν τους παραγωγούς όταν υπάρχει πρόβλημα. Σκεφτείτε ότι οι αγρότες στον κάμπο της Άρτας έχουν πουλήσει, στην πλειονότητά τους, πριν τα Χριστούγεννα τα μανταρίνια, αλλά ακόμη δεν έλαβαν -για την πανδημία του 2020-, την πενιχρή ενίσχυση των 70 ευρώ ανά στρέμμα... Ενώ για την Αιτωλοακαρνανία υπάρχει «σχέδιο

ένταξης στο πρόγραμμα Κρατικών Οικονομικών Ενισχύσεων ΚΟΕ (πρώην ΠΣΕΑ)» και για την φετινή ακαρπία (ανοιδιάτικός παγετός) στα εσπεριδοειδή (Αγρότυπος 15/12/2021)

Γι' αυτές τις καθυστερήσεις και ολιγωρίες, γι' αυτή την οικονομική αφαίμαξη κάποιον ευθύνονται. Δεν υπάρχουν υποδομές για παραγωγή (άρδευση, θέρμανση), ούτε συσκευαστήρια και δίκτυα. Αλλά, τώρα που προέκυψε το διπλό πρόβλημα της πανδημίας σε συνδυασμό με την ακαρπία, απουσιάζει παντελώς η υποστήριξη. Οι αγρότες μόνοι και αβοήθητοι παλεύουν στη φύση, η οποία γίνεται κάθε χρονιά και πιο σκληρή λόγω της κλιματικής κρίσης!

Και για την ερχόμενη άνοιξη όλες οι προβλέψεις κάνουν λόγω για ακόμη μεγαλύτερη ακρίβεια στους σπόρους, τα φυτοφάρμακα, τα λιπάσματα (ειδικά τα αζωτούχα που απαιτούν φυσικό αέριο).

Μετά αναρωτούμαστε γιατί φθίνει ο Τόπος; Γιατί μειώνεται ο πληθυσμός; Γιατί οι νέοι μας μεταναστεύουν και έχουμε στον Νομό τους πιο γερασμένους Δήμους (Κ.Τζουμέρκα και Γ. Καραϊσκάκης); Τι έχεις Γιάννη μ', τι είχα πάντα...

Κερδοσκοπία με το νερό

Έρχεται μάλιστα η κυβέρνηση και δηλώνει τώρα, αστόχαστα, ότι ο κάμπος θα αρδευτεί με έργα ΣΔΙΤ. Δηλαδή το δημόσιο θα «βάλει» τους φυσικούς πόρους,

τα νερά εν προκειμένω, και ο ιδιώτης θα κατασκευάσει τα έργα (με εγγύηση τις πληρωμές των αγροτών). Έτσι θα αναπτυχθεί η αγροτική οικονομία κατά τους κυβερνητικούς...

Εκεί που για δεκαετίες ήταν εγκαταλειμμένο το «περιβόλι της Άρτας», είχε μείνει ξερικό και ο κάμπος χέρσος, τώρα θα έρθουν οι ιδιώτες και θα δίνουν νερό για πότισμα σε όποιον πληρώνει... περισσότερα. Θα εμπορεύονται δηλαδή, όπως θα έκανε ο καθένας για να αποκομίσει οφέλη, το φυσικό αγαθό που λέγεται νερό. Ενώ το Συμβούλιο τις Επικρατείας (ΣτΕ) έκρινε, στην περίπτωση της ΕΥΔΑΠ (σ.σ. όταν μεταφέρθηκε προς... αξιοποίηση στο Υπερταμείο των δανειστών), ότι δεν μπορούν να ιδιωτικοποιηθούν οι φυσικοί πόροι. Τα νερά εν προκειμένω!

Και να υποστήριζε κανείς ότι δεν υπάρχουν πόροι για ανάπτυξη ενός αποτελεσματικού-κοινοπρακτικού δικτύου άρδευσης; Αλλά τα κονδύλια του Ταμείου Ανάκαμψης πάνε για τα φαραωνικά αιολικά και φωτοβολταϊκά έργα, δεν επιτρέπεται η ανάπτυξη (και) μικρών συστημάτων ηλεκτροπαραγωγής σε στάβλους, στα σπίτια των καταναλωτών, δεν χρηματοδοτείται η εκμετάλλευση της Γεωθερμίας (των Συκιών και αλλού).

Από την εγκατάλειψη και αδιαφορία ο τόπος μας περιέρχεται στην ερήμωση και γίνεται πεδίο ασύμμετρων συγκρούσεων με τα κτήματα να αλλάζουν βίαια χέρια.

Ξανάνοιξε το περιφερειακό ιατρείο στη Φτέρη

Εγκαινιάστηκε την Τετάρτη 27 Οκτώβρη 2021, για δεύτερη φορά, ύστερα από 10 χρόνια -για πρώτη φορά παραδόθηκε σε λειτουργία από τον Άραχθο, στο Κέντρο Υγείας το 2009!- με όλα τα απαραίτητα!

1. Εξεταστική κλίνη, 2. Γραφείο υπολογιστή, 3. Υπολογιστή για συνταγογράφηση, 4. Μοκέτα (προσφορά της Ελένης Ζώη), 5. Κουρτίνες (προσφορά της Ελένης Ζώη), 6. WC, 7. Προθάλαμος, 8. Θερμαντικό σώμα.

Στα εγκαίνια παρευρέθηκε ο πρόεδρος του χωριού μας Κώστας Γ. Γιώτης, ο οποίος επιμελήθηκε ώστε να βρεθεί νέος υπολογιστής (προσφορά Θεόδωρου Μάρη) καθώς και ο προηγούμενος "μετακόμισε" σε άλλο ιατρείο λόγω μη λειτουργίας του για πολλά χρόνια. Γιατρός είναι ο Περικλής-Γεώργιος Σιλιόγκας από Κάτω Καλεντίνη. Την καθαριότητα για τη λειτουργία του κάθε Τετάρτη, επιμελείται ο πρόεδρος Κ. Γιώτης.

Σημ.: Πρέπει να επισκευαστούν άμεσα οι ετοιμόρροπες τουαλέτες καθώς και ο καφενείο -που διαθέτει- δεν είναι πάντα ανοιχτό και οι ασθενείς πηγαίνουν για τη φυσική τους ανάγκη πίσω από την εκκλησία και το σχολείο... Παρακαλείται ο παπα Χρύσανθος να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες διότι ούτε η εκκλησία διαθέτει τουαλέτες...

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
E-Mail: antoniouxr@tee.gr
Τηλ.: 210 9921292 - Fax: 2109961787

ΧΡΟΝΟΣ 45ος - Αρ. φύλλου 216
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2021
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.Α.Π.
Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
Email : antoniouxr@tee.gr
FAX : 210. 99.61.787

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Πρόεδρος: Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292

Αντιπρόεδρος: Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη
τηλ.: 697.20.90.800

Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Κ. Γιώτης
τηλ.: 693.24.26.893

Ταμίας: Αριστοτέλης Μπαρτζώκας
τηλ.: 6932587337

Ειδικός Γραμματέας: Ευαγγελία Πρόνοιου
τηλ.: 6980365328

Δημόσιες Σχέσεις:
Βασίλης Αναστασίουλος, Τηλ.: 697.47.65.865
Γεώργιος Καλιακάτσος, τηλ.: 6937604822

Σελιδοποίηση-Εκτύπωση:

RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ETE: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632

ALPHA: GR9001403610361002101066111

EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291505

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ 2685 360217

ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ-ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ 2685 360213

ΥΔΡΕΥΣΗ-ΟΔΟΠΟΪΑ 2685 360212

ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ 2685 360214

ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ 2685 360225

ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ 2685 360217

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ 26850 22221-3

ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ 26850 22216

ΟΤΕ 26850 22212

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ 26850 22288

ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ 26850 22584,

22224, 22243

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ 26850 22615

ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ &

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ 26850 22644,

6972 194054

ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ 26810 27348

210-5133139

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ 26810 28030

RAFTING-VIA NATURA

(ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ) 26850 31200

6972 223574

6979 419773

ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ

ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ 6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ

• **ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ**

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ 6972 240257

• **ΚΡΥΟΝΕΡΙ**

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 26850 71219

ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ 26850 71965

• **ΝΑΖΑΙΟΙ**

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ 26850 71391

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ 26850 71247

• **ΦΤΕΡΗ**

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ 6934 292710

TAXI

• **ΚΥΨΕΛΗ**

ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ 26850 71328,

6972756998

• **ΡΟΔΑΥΓΗ**

ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ 26830 71385,

6944513727

ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ 6976756826

ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ 6974817606

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ 6946 241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ 6979 519620

Τιμή Φύλλου: 5,00 €

Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Το σπίτι του Γιορ Ντάλα στο Δίστρατο

του Χρήστου Ντάλα

Τα χωριά της ανατολικής όχθης του Αράχθου έχουν τη δική τους ιστορία διάρκειας περίπου ενάμιση αιώνα. Μετά το 1881 γεννήθηκαν ξαφνικά όταν ο Άραχθος αποτέλεσε το νέο όριο του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

Μια σύνθεση, με το σπίτι του Γιορ Ντάλα στην παρακμή του σαν αποθήκη και ερείπιο

Οι νέοι οικιστές, προερχόμενοι κυρίως από την απέναντι πλευρά του ποταμού, που είχε μείνει υπό τον οθωμανικό ζυγό, έκαναν τους οικισμούς κατ' αρχήν με καλύβες, στη συνέχεια με τα πρώτα πέτρινα πρόχειρα σπίτια.

Παρακινήθηκα γι' αυτό το σημείωμα από κάποια συγκινητική καταχώρηση στον ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ του Δημ. Ντάλα «Λείψανα και θραύσματα» με φωτογραφία του σπιτιού του Γιορ Ντάλα, ενός από τα πρώτα του Διστράτου στην παρακμή του.

Τα παραδοσιακά σπίτια του χωριού

Η περιοχή του χωριού απελευθερώθηκε το 1881, όταν προσαρτήθηκε στο νέο ελληνικό κράτος η Θεσσαλία και τμήμα της Ηπείρου ανατολικά του Αράχθου. Έτσι για περίπου 30 χρόνια ο Αραχθος ήταν το όριο του ελληνικού κράτους και η περιοχή του χωριού παραμεθόρια.

Κατά την απελευθέρωση, η έκταση που καλύπτει σήμερα το Δίστρατο ήταν βοσκοτόποι για τους κτηνοτρόφους κυρίως των Δυτ. Τζουμέρκων και ονομαζόταν Λυκούρες (είχε πολλούς λύκους).

Οι πρώτοι οικιστές ήρθαν από την απέναντι του Αράχθου πλευρά για να αποφύγουν τον τουρκικό ζυγό είτε ήταν παραχειμάζοντες κτηνοτρόφοι, οι οποίοι σιγά σιγά εγκαταστάθηκαν μόνιμα.

Στην αρχή και μέχρι περίπου το 1910 μέναν όλοι σε καλύβες. Όταν έγινε νύφη μια νονά μου περί το 1907 κανένα πέτρινο σπίτι υπήρχε στο χωριό.

Τα πρώτα σπίτια ήταν από ξερολιθιά ή χτίζονταν με λάσπη, χρησιμοποιούσαν δηλ. συνδετικό μέσο (τρόπος του λέγειν) τη λάσπη, όπως σήμερα χρησιμοποιούμε τον ασβέστη ή το τσιμέντο. Συνήθως αποτελούνταν από ένα δωμάτιο χωρίς ταβάνι και με στρωμένο χώμα. Η στέγη στηρίζονταν σε ζευκτά από κορμούς δένδρων (γρεντιές). Το πάνω μέρος των γρεντιών «πετσωνόταν» με μικρότερους κορμούς ή σανίδες (πέταυρα) και τοποθετούνταν οι «πλάκες» (σχιστόπλακες από το πέτρωμα που αφθονεί στο χωριό). Σε κάποια άκρη υπήρχε η «γωνιά» όπου άναβαν φωτιά για να θερμαίνονται τον χειμώνα και για να μαγειρεύουν. Ο καπνός έβγαινε μέσα από τα κενά που άφηναν οι πλάκες της σκεπής. Εξαιτίας του καπνού το εσωτερικό μέρος των τοίχων και της σκεπής ήταν κατάμαυρα. Συνήθως σ' αυτόν τον χώρο εκτός από την οικογένεια, η οποία κοιμόταν στη μια πλευρά στο μέρος που ήταν η γωνιά, δέναν και τα ζώα (ή τμήμα των ζώων). Οι πόρτες ήταν πρόχειρα καμωμένες από σανίδια. Τα παράθυρα μικρά σαν πολεμίστρες και αυτά καμωμένα από σανίδια. Φυσικά δεν υπήρχαν τζάμια και όταν έκλειναν τα παράθυρα μέσα ήταν σκοτάδι.

Κάπως καλύτερα σπίτια άρχισαν να χτίζονται μετά το 1930. Τα χτίζαν ειδικοί τεχνίτες, ή μα-

στόροι, που πολλές φορές έρχονταν από άλλα χωριά. Οι συνηθισμένες διαστάσεις ήταν 7Χ10 πήχες (5Χ7 μέτρα). Οι νοικοκυραίοι αναλάμβαναν να βγάλουν τις πέτρες και να τις κουβαλήσουν στο σπίτι. Για τη δουλειά αυτή – ιδιαίτερα το κουβάλημα που αναλάμβαναν οι γυναίκες – υπήρχε εκ περιτροπής αλληλοβοήθεια από όλο τον μαχαλά. Οι μαστόροι διαμέναν επί τόπου σε όλη τη διάρκεια του χτισίματος και τους δίναν φαγητό οι νοικοκυραίοι. Το συνηθισμένο τίμημα για τη δουλειά τους, ήταν 150 οκάδες καλαμπόκι.

Το σπίτι πλέον αποτελούνταν από δύο δωμάτια. Από την είσοδο έμπαιναν στο καθημερινό, όπου ήταν η γωνιά, συνήθως όπως το περιγράψαμε παραπάνω. Μόνο που τώρα βγάλαν τα ζώα έξω εκτός αν κανένα ήταν άρρωστο και ήθελε ζεστασιά και περιποίηση. Το άλλο ήταν το επίσημο για τους ξένους και για τις γιορτές. Επικοινωνούσε με πόρτα με το καθημερινό. Ήταν ταβανωμένο και πατωμένο και δεν υπήρχε τζάκι επειδή λερωνόταν από τον καπνό.

Το σπίτι του Γιορ Ντάλα

Ο Γιορ Ντάλας με την γυναίκα του Φροσύνη

Ένα από τα χαρακτηριστικά παλαιά σπίτια που έφτασε μέχρι τις μέρες μας ήταν του προπάππου μου Γιορ (Γιώργου) Ντάλα στις Βάζες. Βάζες είναι ένας μικρός συνοικισμός του Διστράτου κοντά στην Αγ. Τριάδα στο κέντρο. Η ονομασία του μάλλον προέρχεται από τα πολλά κοπάδια που έβοσκαν παλιά και τα κουδούνια τους «έβαζαν» (βούιζαν).

Το σπίτι στις Βάζες έγινε τη δεκαετία του 1920. Τοίχοι από ξερολιθιά, στέγη με πλάκες, παράθυρα μικρά. Μονόχωρο με κάποιο τζάκι σε μια άκρη, δεν φαίνεται να είχε καμινάδα, ο καπνός έβγαινε από τη στέγη. Κάτω μάλλον είχε χώμα, δε νομίζω να είχαν κάνει κάποιο πάτωμα με σανίδες. Σ' αυτόν τον χώρο η κουζίνα, η σοδειά της χρονιάς, τα όποια τρόφιμα, τα εννέα παιδιά, οι γονείς, οι γέροι. Μπορώ να τον φανταστώ στρωμένο με κουρελούδες και τραγότσολα (από τραγόμαλλο) και κάπου στις άκρες φλοκάτες για σκέπασμα.

Με τη γυναίκα του Φροσύνη, σε μια εποχή μεγάλης παιδικής θνησιμότητας, έκαναν πάνω από δέκα παιδιά, εννιά από τα οποία έζησαν και μεγάλωσαν. Η Φροσύνη στην ερώτηση «πόσα παιδιά έχεις γιαγιά» δεν απαντούσε με έναν αριθμό αλλά τα μετρούσε με τα δάχτυλα και τα σχολίαζε. «Ο Δημητράκης που είναι στη Μαρκινιάδα ένα, η Φώτω που τη δώσαμε στον Θωμά Πάλλα δύο... Δεν είχε λωλαθεί η γιαγιά να μη θυμάται πόσα παιδιά έχει. Απαντούσε έτσι επειδή ήθελε και ένα μικρό σχόλιο για κάθε ένα που έζησε ή όχι – τα παιδιά δεν ήταν ένας αριθμός.

Κάτω από το σπίτι το παρεκκλήσι της Ευαγγελιστριάς, όπου στις 25 του Μάρτη γινόταν ένα μικρό πανηγύρι και η κοινή εθνική γιορτή των σχολειών του χωριού. Χτισμένο λίγο μετά τον πόλεμο στη θέση όπου τα παλιά χρόνια λέγεται ότι ήταν μοναστήρι, αναφέρεται και από τον Σερ. Ξενόπουλο ως παλιομοναστήρι. Την ύπαρξη μοναστηριού μαρτυρούσε κάποιο παλιό εικόνημα και τα πολλά σπασμένα κεραμικά.

Το παρεκκλήσι της Ευαγγελιστριάς περί το 1990

Θρυλείται ότι κοντά στην Ευαγγελίστρια υπήρχε τα παλαιά χρόνια ακμάζον χωριό, το οποίο, πιθανόν από κάποια επιδημία, όπως αυτές της πανούκλας τον μεσαίωνα, εξαφανίστηκε.

Ευαγγελίστρια, λίγο μετά το 1960. Κάποιο σκετς από τα σχολεία για την 25η Μαρτίου

Ο Γιορ Ντάλας (όπως πολλοί στο χωριό), χαρτόπαιζε και συνήθως έχανε – κάποιες φορές όταν τέλειωναν τα λεφτά έπαιζε και τις γίδες. Όταν έχανε και αυτές έπαιζε ένα μικρό θέατρο για να δικαιολογηθεί στη Φροσύνη, χούγιαζε κάποιο λύκο που δήθεν έφαγε τη γίδα!

Λίγο πιο κάτω από το σπίτι στη σμίξη δύο μικρών ρευμάτων υπήρχε ο μύλος του Γιορ Ντάλα. Αυτός ο μύλος κατέχει ένα ρεκόρ Γκίνες σαν ο μόνος νερόμυλος χωρίς... νερό. Επειδή τα ρεύματα είχαν ελάχιστη παροδική ροή και ασημαντη λεκάνη απορροής, για να κινηθεί ο μύλος που χρειάζεται πολύ νερό έπρεπε να βρέχει καταρρακτωδώς. Παλαιά στο χωριό έβρεχε πολύ, ακόμα θυμόμαστε κάτι βροχές 10, 20... 40 μέρες τους χειμώνες. Όταν ξεχνούσε να σταματήσει η βροχή και όλοι βρίζαν, ο Γιορ Ντάλας έλεγε «χαρά Θεού»! Διηγούνται και κάτι σαν ανέκδοτο, ότι το 22 συνάντησαν έναν Τούρκο στη Μικρασία που τους ρώτησε «Στο Άρτα βρέχει ακόμη;»!

Κατασκευή σπιτιού στο Δίστρατο τη δεκαετία του 60

Αυτό το ταπεινό σπίτι του ενός δωματίου με ξερολιθιά του προπάππου μου με τη φτώχεια και τα εννιά παιδιά, για μια εποχή ήταν το «αρχοντόσπιτο» του χωριού. Καθαρό και περιποιημένο, στρωμένο με φλοκάτες το θυμάμαι αμυδρά περί το 1950. Διηγόταν ο Μίχος Κοντός, πρόεδρος του χωριού κάπου στο μεσοπόλεμο, ότι η Φροσύνη ήταν η πρώτη νοικοκυρά. Όταν ερχόταν κάποιος στο χωριό από τη Νομαρχία, το Δασαρχείο κτλ. που έπρεπε να περιποιηθούν, ήταν το μόνο σπίτι για να τον πάνε. Πάμφτωχοι όπως όλοι, η Φροσύνη όμως είχε τον τρόπο της, σ' ένα στρωμένο σπίτι με λίγο τυρί, κανένα αυγό, κάποιο κοτόπουλο να τρατάρει τον ξένο όπως θα έπρεπε.

Ο αφτιασίδωτος καζαμίας του 2022 και οι 10 απειλές

του Χρήστου Μέγα

Κανείς δε θέλει να χαλάσει τις (οικογενειακές) γιορτές του κόσμου, αλλά όλοι γνωρίζουν (ή έχουν προειδοποιηθεί) ότι τώρα έρχονται τα δύσκολα...

Θα πείτε ότι τα μέτρα, υγειονομικά που αναφέρουν οι κυβερνητικοί και οικονομικά που αποκρύβουν οι... επικοινωνιακοί, εφόσον είναι έκτακτα και αναγκαία, δεν θα έπρεπε να προσδιορίζονται χρονικά από γιορτές και αργίες. Θα έπρεπε σαφώς να συζητούνται και στη συνέχεια να εφαρμόζονται (σαν σωστικά...).

Συμβαίνει αυτό γιατί πρόκειται για τη μισή αλήθεια. Τα (αναγκαστικά) μέτρα υποκύπτουν στον εκλογικό κύκλο (ή τον κομματικό-κυβερνητικό αιφνιδιασμό). Συνήθως δεν λαμβάνονται σε περίοδο (έστω παρατεταμένης) προεκλογικής περιόδου. Πάντα έπονται της λαϊκής ετυμηγορίας. Άρα, όσο δυσκολεύουν τα πράγματα τόσο έρχονται νωρίτερα οι εκλογές, ώστε μετά ανεπηρέαστοι θα λάβουν και άλλα μέτρα

Το όριο των 2 δις...

Είναι προφανές ότι τα υγειονομικά μέτρα έχουν αχθεί (πάντα άνηκαν) στην οικονομική σφαίρα. Και σαν τέτοια δεν ελήφθησαν εγκαίρως, δηλαδή κατά την πορεία επέλασης του 5^{ου} κύματος της πανδημίας. Η οικονομική παράμετρος δεν επιτρέπει «υπερβάσεις». Δηλαδή, και ανεξαρτήτως κρουσμάτων, κατά το νέο χρόνο δεν μπορεί η κυβέρνηση να δικαιολογήσει μεγάλα ελλείμματα (που θα προκαλούνταν από τις ελάχιστες ενισχύσεις λόγω μέτρων προστασίας). Το 2022 θα πρέπει να έχει (λογιστικό, όχι κατ' ανάγκην και πραγματικό) έλλειμμα κάτω από 2 δις. (1,2% επί του ΑΕΠ).

Τα μέτρα

Ιδού ένα πλέγμα εξελίξεων, δηλαδή ο «οικονομικός Καζαμίας» του νέου έτους που πιθανότατα θα προετοιμάσει το έδαφος για ταμειακά αντίμετρα (και όχι υγειονομικά

μέτρα προστασίας). Άρα, θα σπρώξει βίαια τις συνθήκες για πρόωρες εκλογές στο βαθμό που αυτές πάντα προηγούνται των μέτρων «σύσφιξης»:

1. Ο πληθωρισμός όχι μόνο δεν θα είναι παροδικός, αλλά η ακρίβεια και οι τιμές ενέργειας θα συμπιέσουν ιδιαίτερα τις οικογένειες και την παραγωγή, υποχρεώνοντας την κυβέρνηση στη λήψη μέτρων.

2. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ναι μεν θα συνεχίσει να παρεμβαίνει, αλλά μόνο στα λήγοντα ελληνικά ομόλογα (θα τα ανανεώνει). Ωστόσο, η αγορά νέων εκδόσεων θα υπόκειται στις ανάγκες (και προτεραιότητες ανακύκλωσης) των ομολόγων άλλων κρατών. Αν θα περισσεύουν χρήματα, μόνο και μόνο τότε αυτά θα κατευθύνονται σε νέες ελληνικές εκδόσεις. Υπό αυτό το πρίσμα η χώρα ενδεχομένως το 2022 να μην μπορεί να δανειστεί λόγω υψηλού κόστους (επιτοκίων)... Και πέραν του κινδύνου απομείωσης του «μαξιλαριού» των 35 δις., στο οποίο η κυβέρνηση αναγκαστικά θα στραφεί για τις τρέχουσες ανάγκες χρηματοδότησης μιας ελλειμματικής διαχείρισης, θα προκληθεί τεράστιο πρόβλημα με τον επιχειρηματικό δανεισμό και τα εταιρικά ομόλογα...

3. Η εκτίναξη των πρώτων υλών σε συνδυασμό με τις τιμές πετρελαίου και τις «κλειστές», λόγω πανδημίας, αγορές θα επηρεάσουν καταλυτικά τα αγροτικά προϊόντα. Οι αγροτικές κινητοποιήσεις στα τέλη Ιανουαρίου περιγράφονται σαν την πρώτη κοινωνική έκρηξη της Νεοδημοκρατικής θητείας.

4. Τα γεωστρατηγικά παιχνίδια στην Ανατολική Ευρώπη (Ουκρανία) και ο «εμπορικός» πόλεμος στον Ειρηνικό (Σινοαμερικανικές σχέσεις) θα προκαλέσουν και άλλα προβλήματα στον ομαλό εφοδιασμό των αγορών.

5. Ο τουρισμός θα πιεστεί ως προς τον ομαλό προγραμματισμό (κρατήσεις) με αποτέλεσμα, παρά την αναμενόμενη τουριστική έκρηξη το καλοκαίρι, οι τιμές να κινδυνεύουν να διαμορφωθούν «χρηματιστηριακά» και να

συμπιεστούν λόγω μη έγκαιρου προγραμματισμού (κατά τους πρώτους μήνες του έτους). Κατά συνέπεια, πολλές μονάδες θα λειτουργήσουν με προβλήματα ταμειακών ροών και θα αλλάξουν χέρια περισσότερα συγκροτήματα.

6. Τα κονδύλια του Ταμείου Ανάκαμψης αφενός θα αργήσουν να ρέουν, αφετέρου δε θα κατευθυνθούν -σε μεγάλο βαθμό- στις παλιές και μεγάλες τσέπες, με αποτέλεσμα ελάχιστα οφέλη να διαχυθούν στην πραγματική οικονομία.

7. Τα κόκκινα δάνεια θα αυξηθούν (λόγω πανδημίας και λουκέτων), ενώ θα ενταθούν οι πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας.

8. Πολλές επιχειρήσεις, κυρίως της εστίασης, θα βάλουν λουκέτο και πιθανότατα θα έχουμε μια σημαντική συρρίκνωση του επιχειρηματικού τομέα (ο οποίος, δια της «επιχειρηματικότητας της ανάγκης», συνέβαλε έως τώρα καθοριστικά στην απορρόφηση ενός σημαντικού ποσοστού της ανεργίας).

9. Τίποτε στην οικονομία δεν προϊδεάζει για την δημιουργία θέσεων εργασίας πλήρους ωραρίου, ενώ δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για «καλοπληρωμένες δουλειές».

10. Η κρίση στέγης (ενοίκια, τιμές κατοικιών, ακρίβεια στα οικοδομικά υλικά) απειλεί να μετατρέψει τη χώρα μας από περιοχή ιδιόκτητης (πρώτης) κατοικίας, σε τόπο όπου πολυμελείς οικογένειες μένουν στα (παλαιά) σπίτια των γονιών...

Αν και γενικά λέγεται ότι είναι παρακινδυνευμένες οι προβλέψεις, στην ελληνική περίπτωση είναι τόσο βαθιά τα διαρθρωτικά προβλήματα που... μηδενίζουν το ρίσκο. Όπως και ο βάσιμος υπολογισμός ότι ο κ. Μητσοτάκης θα επιχειρήσει να διαχειριστεί την κρίση με επικοινωνιακές πιρουέτες. Αλλά η σκληρή πραγματικότητα θα προβάλει αφτιασίδωτη...

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ... κι όμως, συντάχθηκε το 1947!

ΜΕΓΑΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ - ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ

Αρχές του 1947 η ΑΓΓΛΙΚΗ κυβέρνηση έχει ανακοινώσει στις ΗΠΑ ότι αδυνατούσε πλέον να συνεχίσει την ενίσχυση της ελληνικής κυβέρνησης στον αγώνα της κατά της... κομμουνιστικής επικράτησης στην Ελλάδα.

Ο αμερικανός πρόεδρος Τρούμαν προκειμένου να έχει ιδίαν άποψη, στέλνει το 1947 τον Paul A. Porter ως επικεφαλής αμερικανικής αποστολής.

Μετά από έναν περίπου μήνα ο Porter στέλνει επιστολή προς το υπουργείο Εξωτερικών των ΗΠΑ, γράφοντας μεταξύ άλλων:

«Εδώ δεν υπάρχει κράτος! Υπάρχει μόνο μία ιεραρχία πολιτικών, ο ένας χειρότερος από τον άλλον. Μοναδική τους έννοια, η κατάκτηση της εξουσίας.

Σε ολόκληρη τη χώρα οι άνθρωποι έχουν παραλύσει από την αβεβαιότητα και τον φόβο, οι επιχειρηματίες δεν επενδύουν, οι καταστηματαρχές δεν αποθηκεύουν προμήθειες.»

Και συνεχίζει:

«Η δημόσια διοίκηση είναι υπερβολικά εκτατεμένη!!!

Οι χαμηλοί μισθοί προσαυξάνονται ΒΑΣΕΙ ΕΝΟΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΩΝ, (μερικοί δημόσιοι υπάλληλοι κερδίζουν μέχρι και τέσσερις φορές περισσότερο από τον βασικό μισθό τους!).

Η δημόσια διοίκηση δεν είναι σε θέση να προβεί ούτε στην είσπραξη φόρων ή την επισκευή δρόμων.

Η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει άλλη πολιτική εκτός από το να εκλιπαρεί για ξένη βοήθεια, απαριθμώντας θορυβωδώς τις θυσίες της Ελλάδος...!!!

Στόχος της είναι να χρησιμοποιήσει την ξένη βοήθεια για τη διαιώνιση των προνομίων μιας μικρής κλίκας που έχει έδρα της στην Πλατεία Κολωνακίου!»

Έτοιμη η οριστική μελέτη για το “ΞΕΝΙΑ” Άρτας

Παραδόθηκε στο Δήμο Αρταίων η οριστική μελέτη για την αξιοποίηση του «ΞΕΝΙΑ» Άρτας. Σειρά έχουν οι απαιτούμενες εγκρίσεις από το Υπουργείο Πολιτισμού, Αρχιτεκτονική Επιτροπή, Περιβάλλον, οικοδομική άδεια, προκειμένου να προχωρήσει η οριστική μελέτη εφαρμογής. Με την εξέλιξη αυτή, ξεκινά η αντίστροφη μέτρηση για την δημοπράτηση και την επαναλειτουργία του «ΞΕΝΙΑ», ενός χώρου σύμβολο για όλους τους Αρτινούς. Σημειώνεται, πως σε επόμενη σημερινή συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου θα δοθεί πλήρης και λεπτομερής ενημέρωση στους δημοτικούς συμβούλους, για την οριστική μελέτη του ΞΕΝΙΑ.

by pbnews |
26 Οκτωβρίου, 2021

ΜΠΑΛΛΟΥΡΑΣ Β. ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ειδικός Ρευματολόγος
Αυτοάνοσα ρευματικά νοσήματα
Αιχνεαλγία / Οσφυαλγία
Οστεοαρθρίτιδα
Οστεοπόρωση
Χρόνιος Μυοσκελετικός Πόνος

ΙΑΤΡΕΙΟ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
Σοφοκλή Βενιζέλου 101
Τηλ.: 210 99 20 600
ΙΑΤΡΕΙΟ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
Γρ. Λαμπράκη 13 & Λαζαράκη
Τηλ.: 210 96 58 142
Κιν.: 6984 41 91 28
e-mail: info@reumatologosbk.gr
www.reumatologosbk.gr

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών
Εξειδικευθείς στην Ελάχιστη Επεμβατική Χειρουργική (M.Sc)
Μετεκπαιδευθείς στη Γερμανία επί πενταετίας
τ. συνεργάτης των νοσοκομείων VIVANTES KLINIKUM SPANDAU
και DRK KLINIKEN BERLIN MITTE του Βερολίνου

Κρήτης 23
15235 Βριλήσσια - Αθήνα
Τηλ.: 6977-016076
email: georgios.anastasopoulos@yahoo.gr

Δρ. Ιωάννα Ε. Καλκούνου
Δερματολόγος-Αφροδισιολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
Μετεκπαιδευθείσα στη Γερμανία
Κλινική & Αισθητική Δερματολογία
Παιδοδερματολογία

ΑΘΗΝΑ
Κρήτης 23, Βριλήσσια, ΤΚ. 152 35
Κιν. 6945 860027

ΝΑΥΠΛΙΟ
Θερμογιάννη 10, ΤΚ. 211 00
Τηλ. 27520-21363
E-mail: ikalkounou@yahoo.gr

ΤΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ Ο ΑΕΤΟΣ!

ΜΙΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (1925-2021)

Θ-ηριό, Αετός, Σταυραετός, φάνηκες απ' τα ύψη
πόση ζωντάνια μέσα σου, τη δύναμη απ' τ' αστέρια
έδωχνες πέρα μακριά, σκόρπιζες κάθε θλίψη
ήταν ατσάλινα φτερά, τα δυνατά σου χέρια.
Μάλλον κάποιος σε στείλανε, απ' άλλον Γαλαξία
να μας φυτέψεις τη χαρά, στις φλέβες τη ζωντάνια
να πούμε πως τα βάσανα, έχουν κι' αυτά αξία
όταν τ' αφήνεις πίσω σου, μάνα η περηφάνεια.

Ε-κεί ψηλά σε βλέπαμε, επάνω μας πετούσες
αρμέγαμε απ' τα φτερά, δύναμη πόσο θάρρος
δίπλα σου εκεί πετούσανε, μαζί σου τόσες μούσες
μαζί μ' αυτές ξεχνούσαμε, ξοπίσω κάθε βάρος.
Τον Όλυμπο, τον Κίσαβο, τόσα βουνά, την Οίτη
άφησες πίσω τις κορφές, ήλθες εις τις καρδιές μας
για λίγο ξεκουράζεσαι, κοντά στον Ψηλορείτη
είσαι για πάντα δίπλα μας, τραγούδια στις ζωές μας.

Ο - Ρίτσος μας, ο Βάρναλης, Σεφέρης, ο Ελύτης
κι' άλλοι πολλοί, σου σπείρανε, στον δρόμο σου
λουλούδια
μέχρι που σε αγκάλιασε, εκεί ο Ψηλορείτης
όλα αυτά φυτρώσανε, τα έκανες τραγούδια.
Για Ωρωπό, Μακρόνησο, για Γυάρο, Ικαρία
τα βάσανα τραγούδησες, βγήκαν απ' την ψυχή σου
ξυπόλυτη, μα γελαστή, στ' αγκάθια η ιστορία
ένα στεφάνι απέραντο, έπλεξε... τη ζωή σου!

Δ-ρόμους πολλούς σου χάραξε, μέσα σου η μελωδία
μία ζωή αθάνατη, τίποτα δεν ξεχνιέται
...την Ρωμιοσύνη μην την κλεις, να 'τη στη χορωδία
να 'τη, όρθια χαρούμενη, να 'τη ξανά πετιέται...
Σ' όλο τον κόσμο γνώρισαν, τα φτερουγίσματά σου
στην Κούβα, στο Εκουαδόρ, εις την Βενεζουέλα
όλες θέλαν να νιώσουνε, τ' ατσάλινα φτερά σου
να σε αγγίξουν θέλανε, λέγαν κοντά μας, έλα.

Ω-ς το Εφετείο σ' έφεραν, στα μαύρα χρόνια εκείνα
να σε δικάσουν θέλανε, σαν ένα εγκληματία
σε έβλεπε, δεν πίστευε, μια δακρυσμένη Αθήνα
θέλαν να σε δικάσουνε, χωρίς καμιά αιτία.
Δεν θέλαν τα τραγούδια σου, για τη Ρωμιοσύνη
τους έσφιγγε ο Επιτάφιος, ακόμη η Δραπετσώνα
δεν ξέραν' από ανθρωπιά, τι είναι καλοσύνη
για τους φτωχούς, αδύνατους, που έκανες αγώνα.

Ρ-ίτσος και πόσοι δίπλα σου, μαζί στις εξορίες
ποια ήταν τα εγκλήματα, που κάνατε συνήθως;
για Ανθρωπιά, για τη ζωή, γράφατε μελωδίες
αλήθειες τραγουδούσατε, στίχους γιομάτους ήθος.
Όσοι ενδιαφερθήκανε, για τη μικρή μας χώρα
κοιτάζτε Καποδίστρια, τόσους πολλούς ακόμα
τους βρήκαν φράχτες, βάσανα, μαρτύρια, τόση μπόρα
μέχρι κάποιους ξαπλώσανε, εις το γνωστό το στρώμα!

Α-ς θυμηθούμε τώρα τα καλά, τις τόσες συναυλίες
το Στάδιο, τον Λυκαβηττό, τα θέατρα να τρίζουν
με τ' αετίσια χέρια σου, βουνά ως παραλίες
λέγαμε δεν φοβόμαστε, ασ' τους να φοβερίζουν.
Με Επιτάφιο, με Καημό, τραβάμε σ' ανηφόρα
δίπλα ο Μπιθικώτσης μας, μαζί με τον Ξυλούρη
σπρώχναμε όλα τα βάσανα, πίσω στην κατηφόρα
τι δυνατό Μαουτχάουζεν, από την Φαραντούρη!

Κ-οκκίνησες, δεν άντεξες, και έκανες το τάμα
δεν ήθελες τριγύρω σου, δρόμους, μικρά δρομάκια
μόνο Αυτόν που χάραξες, μ' αγωνιστές αντάμα
δεν ήθελες απ' τους πολλούς, ψεύτικα παλαμάκια.

Πήρες μολύβι και χαρτί, σκόρπισες πάλι φώτα
ωσάν τα πρώτα ίδια... ήταν τα τελευταία
τα τελευταία, σαν του Τσε, βήματα σαν τα πρώτα
επαναστάτες είναι αυτοί, οι ίδιοι στην αυλαία!..

Η - Μαργαρίτα, η Μαργαρώ, να η Μυρτώ, τ' αγόρια
πάντα σε συνοδεύανε, στα κύματα σαν βράχοι
κοντά σου κι' ας πονούσανε, κι' ας νιώθαν' τόσα ζόρια
δεν σ' άφησαν ούτε στιγμή, παρατημένο στάχυ.
Σ' ακροστιχίδα (ίδε) ήθελαν, να βλέπουν τ' όνομά σου
να είναι δίπλα, ζωντανό, τα δυνατά σου χέρια
να νιώθουν όπως πάντοτε, την τόση ζεστασιά σου
τις νύκτες, στις αστροφεγγιές, σε βλέπουνε στ' αστέρια.

Σ-τέλνεις τις λάμπεις από κει, είσαι αναμμένη δάδα
τα κύματα, οι κεραυνοί, γονάτιζαν μπροστά σου
δικαίως η Πατρίδα μας, δικαίως η Ελλάδα
πήρε από σένα δύναμη, τ' ατσάλινα φτερά σου.
Ένα μεγάλο ευχαριστώ, σ' αυτά που είδα πίσω
στον επισκέπτη "ΑΡΑΧΘΟ", με άμμο, με χαλίκι
μου 'δωσε θέμα, τον καμβά, για να σε ζωγραφίσω
πέννες με τόσα χρώματα, ζωγραφιστέ μου ΜΙΚΗ!
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ

Ο Μίκης στην τσάρα του σπιτιού του
μέφοντο την Ακρόπολη

"ΛΑΜΠΟΓΥΑΛΟ" ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗ ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ

συνέχεια από τη σελ. 1
γιατρός»!

Αναγνωρίζει η Μελέτη πως θα
έχουμε μείωση του οξυγόνου του
νερού, αλλαγή της θερμοκρασίας
του, συγκέντρωση Χλωροφύλλης,
Νιτρικών, Φωσφορικών και Βαρέ-
ων Μετάλλων (Al, Cu, Zn, Pb, Si,
Fe)! Αναφέρει δε πως θα γίνονται
και μετρήσεις από την ίδια. Εδώ
ταιριάζει το: «Γιάννης κερνάει
Γιάννης πίνει». Δεν μας αναφέρει
όμως τι θα κάνει αν τυχόν υπάρ-
ξουν μεγάλες αλλοιώσεις στο νε-
ρό της λίμνης. Θα απομακρύνουν
μήπως τα πάνελ για να συνέρθει
από την «ασφυξία» το νερό της λί-
μνης; Ποια τελικά θα είναι η ποιό-
τητα του νερού με την εγκατάστα-
ση των Φ/Β πάνελ που πλένονται
και θα «δροσίζονται» από το νερό
της λίμνης για έχουν μεγαλύτερη
απόδοση; Το γνωρίζει η κατασκευ-
άστρια εταιρεία πως είναι στις
προθέσεις των Δήμων Αρταίων και
Νικολάου Σκουφά να υδροδοτη-
θούν με το νερό της λίμνης;

Συμφωνώ με τις Α.Π.Ε. αλλά έλε-
ος, με κάποιο σχεδιασμό και κά-
ποιο προγραμματισμό, όχι ανεξέ-
λεγκτα να γεμίσει όλη η λίμνη με
Φ/Β πάνελ και να περάσουμε από
την «ερήμωση του λιγνίτη στην
ερήμωση του γυαλιού», όπως εί-
πε και ο Περιφερειάρχης Δυτικής
Μακεδονίας, αναφερόμενος στον
παρόμοιο πλωτό Φ/Β σταθμό που
θέλουν να κάνουν στη λίμνη του
Πουρναρίου!
Το φυσικό περιβάλλον, οι λίμνες,
τα ποτάμια, είναι κοινό αγαθό για
όλους μας και όχι μόνον για κά-
ποιες εταιρείες που ανεξέλεγκτα
και χωρίς να ρωτούν κανέναν θέ-
λουν να κερδοσκοπήσουν κατα-
στρέφοντας το περιβάλλον, και
αλλάζοντας το μικροκλίμα της πε-
ριοχής!
Ο Άραχθος έχει εξαντληθεί ενερ-
γειακά με δύο μεγάλα φράγματα.
Η περιοχή μας έχει καταστραφεί
με τα φράγματα δίνοντας χιλιάδες
MW χωρίς να πάρει τίποτε, ούτε
καν 1% έκπτωση στο ρεύμα! Ας

μας αφήσουν τουλάχιστον αυτή
τη μικρή ανάπτυξη που επιχειρεί-
ται στην περιοχή μας με την αξιο-
ποίηση της λίμνης και με τον εναλ-
λακτικό τουρισμό!
Συχαίρω τα Δημοτικά Συμβούλια
των όμορων Δήμων, Αρταίων και
Νικολάου Σκουφά, που ομόφωνα
αντέδρασαν στην εγκατάσταση
των Φ/Β πάνελ στη λίμνη του
Πουρναρίου!
Ο τόπος μας δεν θέλει τέτοια ανά-
πτυξη! Έχει τους δικούς του αν-
θρώπους, τα δικά του οράματα
και έχει ήδη χαράξει έναν άλλο
δρόμο ήπιας τουριστικής αξιοποί-
ησης με σεβασμό στο περιβάλλον
και αυτό είναι το συγκριτικό πλεο-
νέκτημα και δεν το παραχωρούμε
σε κανένα.
Πιστοί στο καθήκον μας, θα υπε-
ρασπιστούμε τον τόπο μας, τις
αξίες, τα ιδανικά μας και θα βγού-
με και πάλι νικητές!

Αντώνης Κοντός, Παιδίατρος,
Πρόεδρος Συλλόγου Κεντρικών
Τζουμέρκων, μέλος του Δ.Σ. της Π.Σ.Ε.

Έφυγε από τη ζωή ο Δήμος Αναγνωστάκης από τον Βαθύκαμπο Άρτας

Έφυγε από τη
ζωή ο τέως
υπαρχηγός
του Πυροσβεστι-
κού Σώματος Δήμος
Αναγνωστάκης. Ο
εκλιπών με κατα-
γωγή από τον Βα-
θύκαμπο Άρτας και
για αρκετά χρόνια
υπηρέτησε την Πυ-
ροσβεστική Υπηρε-
σία στην Ήπειρο με
μεγάλη συνέπεια.

Με ανακοίνωσή της η Περιφέρεια Ηπείρου αποχαιρετά τον Δήμο
Αναγνωστάκη. Ειδική μνεία γίνεται στην άριστη συνεργασία που
είχε με τη Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας.

FanariPress - 18 Νοεμβρίου 2021

ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Είναι ο 3ος χρόνος που τα ΚΤΕΛ Αρτας διέρχονται από τη Γέφυρα Τζαρή για τα σχολεία στο Βουλγαρέλι.
Από ό,τι έμαθα στα δικά μας σχολεία δεν διδάσκονται ξένες γλώσσες. Γι αυτό και τα δικά μας παιδιά
καταλήγουν σε άλλες πόλεις και δεν μπορούν να βρίσκονται στα σπίτια τους, στα χωριά μας και στην
περιοχή μας.

Αντώνης Μάνος

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

ΔΙΩΡΟΦΗ οικία πάνω από την πλατεία Ναζαί-
ων Κεντρικού, σε τιμή ευκαιρίας. Ο τυχερός θα
έχει θέα προς Ξεροβούνι, Άραχθο ποταμό, λί-
μνη Πουρναρίου, Κορφοβούνι και Χελώνα.
Γίνονται ευκολίες.

Πληροφορίες: Βασίλης Αναγνωστάκης
☎ 6937862812

Της Άρτας προσκυνήματα

Εκκλησιαστικά μνημεία ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού κάλλους και μεγάλης αισθητικής αξίας

Βαγγέλης Στεργιόπουλος 11 Δεκεμβρίου 2021, 08:45 | in.gr

Η εκκλησία της Παναγίας της Βλαχέρνας, ναός που ιδρύθηκε στα τέλη του 11^{ου} αρχές το 12^{ου} αιώνα και οφείλει την ονομασία του στην Παναγία των Βλαχερνών της Κωνσταντινούπολης (πηγή Γιάννης Τούντας)

Η Περιφερειακή Ενότητα Άρτας, στο νοτιοανατολικό τμήμα της Ηπείρου, είναι ένας τόπος προικισμένος απλόχερα από τη φύση.

Τα περήφανα Τζουμέρκα, η τεχνητή λίμνη Πουρναρίου, ο Αμβρακικός κόλπος με την πλούσια χλωρίδα και πανίδα, τα γραφικά ορεινά τοπία, οι κατάφυτες από έλατα, καστανιές και πλατάνια περιοχές, τα ποτάμια, οι καταρράκτες και οι πηγές ενθουσιάζουν πραγματικά όσους επιλέγουν να επισκεφθούν την Άρτα, όλες τις εποχές του χρόνου.

Πέρα, όμως, από τις αναμφισβήτητες φυσικές ομορφιές της και το θρυλικό, περίτεχνο γεφύρι της, η Άρτα παρουσιάζει ξεχωριστό ενδιαφέρον ως τουριστικός προορισμός και για έναν ακόμη λόγο, άγνωστο μάλιστα στους περισσότερους: τα **εκκλησιαστικά μνημεία** της περιοχής είναι, πέραν πάσης αμφιβολίας, ιδιαίτερου αρχιτεκτονικού κάλλους και μεγάλης αισθητικής αξίας.

Στην πρωτεύουσα, την **πόλη της Άρτας**, ξεχωρίζουν η **βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας Παρηγορήτισσας**, οκταγωνικός σταυροειδής ναός του τέλους του 13^{ου} αιώνα, αφιερωμένος στον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, η **βυζαντινή εκκλησία της Αγίας Θεοδώρας**, πολιούχου, άλλοτε καθολικό μονής που ιδρύθηκε το 13^ο αιώνα, και η **βυζαντινή εκκλησία του Αγίου Βασιλείου της Γέφυρας**, στη θέση «Τοπ Αλτί», σταυροειδής ναός με επιβλητικό τρούλο, χτισμένος πιθανώς γύρω στο 900.

Η βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας Παρηγορήτισσας

Η βυζαντινή εκκλησία της Αγίας Θεοδώρας

Η βυζαντινή εκκλησία του Αγίου Βασιλείου της Γέφυρας

Πέριξ της πόλης της Άρτας, κοντά στο χωριό **Πλησιοί** βρίσκεται η **βυζαντινή εκκλησία του Αγίου Δημητρίου του Κατσούρη**, σταυροειδής εγγεγραμμένος ναός με τρούλο, χτισμένος γύρω στον 10^ο αιώνα, στο χωριό **Βλαχέρνα** η **εκκλησία της Παναγίας της Βλαχέρνας**, ναός που ιδρύθηκε στα τέλη του 11^{ου} - αρχές του 12^{ου} αιώνα και οφείλει την ονομασία του στην Παναγία των Βλαχερνών της Κωνσταντινούπολης, και κοντά στο χωριό **Νεοχωράκι** η **βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας του Μπρυώνη**, αφιερωμένη στην Κοίμηση της Θεοτόκου, άλλοτε καθολικό σταυροπηγιακής μονής που ιδρύθηκε το 1238.

Η βυζαντινή εκκλησία του Αγίου Δημητρίου του Κατσούρη

Η βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας του Μπρυώνη

Στο **Βουργαρέλι**, το όμορφο ορεινό κεφαλοχώρι που είναι χτισμένο αμφιθεατρικά σε υψόμετρο 760, το ενδιαφέρον των επισκεπτών προσελκύουν η **εκκλησία του Αγίου Νικολάου**, στην πλακόστρωτη πλατεία, και (στο **Παλαιοχώρι Βουργαρελίου**, 5 χλμ Ν από το Βουργαρέλι) η **βυζαντινή «Κόκκινη Εκκλησία»**, δικιόνιος σταυροειδής εγγεγραμμένος ναός του 1281, αφιερωμένος στη Γέννηση της Θεοτόκου.

Η εκκλησία του Αγίου Νικολάου

Η βυζαντινή «Κόκκινη Εκκλησία»

Κοντά στα **Γουριανά** (2 χλμ Β), χωριό που βρίσκεται σε απόσταση 15 χλμ ΝΔ από τον **Καταρράκτη**, βρίσκεται η **εκκλησία της Χρυσοσπηλιώτισσας**, ναός του 17^{ου} αιώνα, αφιερωμένος στη Γέννηση της Θεοτόκου, άλλοτε καθολικό μονής.

Η εκκλησία της Χρυσοσπηλιώτισσας

Στην **Κορωνησία**, το γραφικό παραθαλάσσιο χωριό του Αμβρακικού κόλπου, που φημίζεται για τις ψαροταβέρνες του, είναι χτισμένη η **βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας της Κορωνησίας (Κορακωνησίας)**, ναός αφιερωμένος στη Γέννηση της Θεοτόκου, που οικοδομήθηκε σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή περί τα τέλη του 10^{ου} αιώνα ως καθολικό μεσοβυζαντινής μονής.

Η βυζαντινή εκκλησία της Παναγίας της Κορωνησίας (Κορακωνησίας)

Σε απόσταση 5,5 χλμ Β από τις **Πηγές**, το όμορφο χωριό που είναι χτισμένο στους πρόποδες του όρους Κοκκινόλακκου, βρίσκεται η ιστορική **μονή του Σέλτσου**. Το καθολικό, στην κορυφή απόκρημνου βράχου, στη ρίζα του οποίου κυλά ο ποταμός Αχελώος, ιδρύθηκε το 1697 και είναι αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Η μονή του Σέλτσου είναι άρρηκτα δεμένη με τη μακρά πολιορκία και την ηρωική έξοδο των Σουλιωτών το 1804.

Η μονή του Σέλτσου

Στην πλατεία της **Ροδαυγής**, του γραφικού ορεινού χωριού με τη μαγευτική θέα στα Τζουμέρκα, την Πίνδο, τα Άγραφα και τη λίμνη Πουρναρίου, βρίσκεται η **εκκλησία της Αγίας Παρασκευής**, θολωτή βασιλική με τρούλο, πλακόστρωτη στέγη και περίτεχνο ξυλόγλυπτο τέμπλο.

Η εκκλησία της Αγίας Παρασκευής

Σε απόσταση 6,5 χλμ ΒΔ από τη **Ροδαυγή**, στο χωριό **Φανερωμένη**, είναι χτισμένη η **εκκλησία της Αγίας Τριάδας (Φανερωμένης)**, ιστορημένη με αξιόλογες τοιχογραφίες του 1803.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ

- Την 1/10/21 απεβίωσε στο Αίγιο ο Βασίλης Ε. Μάνος, σε ηλικία 89 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Αιγίου.
- Στις 11/10/21 απεβίωσε στους Ναζαίους Κεντρικού ο Παναγιώτης Λαμπράκης σε ηλικία 95 ετών. Κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Ναζαίων Κεντρικού.
- Στις 30/10/21 απεβίωσε στην Άρτα η Σταυρούλα Ν. Καλιακάτσου, 89 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Άρτας.
- Στις 16/11/21 απεβίωσε στην Άρτα ο Δημοσθένης Αναγνωστάκης, 57 ετών. Κηδεύτηκε στις 18/11 στο Νεκροταφείο Άρτας. Η απώλειά του λύπησε το χωριό μας και όλο τον Δήμο Τζουμέρκων.
- Την Τρίτη 16 Νοεμβρίου 2021, απεβίωσε στην Άρτα η Έλλη Μπαλαούρα-Σακκά, ετών 92. Η κηδεία έγινε την Τετάρτη 17 Νοεμβρίου στον ιερό ναό Αγίου Δημητρίου Άρτας.
- Τη Δευτέρα 29 Νοεμβρίου 2021 απεβίωσε η Ιουλιέτα Μιχαλοπούλου-Τρομπούκη, σύζυγος του αείμνηστου στρατιωτικού Βαγγέλη Μιχαλόπουλου από τα Λαγκάδια Κεντρικού, ετών 92. Η κηδεία της έγινε την 1η Δεκεμβρίου 2021, στον Ιερό Ναό Παντοκράτορα Άρτας.
- Στις 15/12/21 απεβίωσε στο χωριό μας ο Κώστας Α. Βασιλείου, 72 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη. Διαβάστηκε στους Αγίους Αποστόλους Βαθυκάμπου Κεντρικού και η ταφή του έγινε στο νεκροταφείο Κρυονε-

ρίου Κεντρικού. Ο αγαπητός Κώστας είχε όνειρα για τον τόπο μας και για τον δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων.

- Στις 28/12/21 απεβίωσε η Γιαννούλα Θεοδώρου, 82 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Χολαργού.

- Στις 24/12/21 απεβίωσε στην Αθήνα ο Θεοφάνης Α. Καλιακάτσος, 91 ετών. Κηδεύτηκε στις 26/12 στο νεκροταφείο Ναζαίων Κεντρικού.

Θ.Καλιακάτσος

ΣΚΟΥΠΑ

- Έφυγε από κοντά μας ο αγαπητός μας Λεωνίδας Τσιάπαλης. Τον γνωρίσαμε σωστό συγχωριανό. Σωστός γιατρός, σωστός δήμαρχος και σωστός στα μουσικά δρώμενα που μας διασκέδαζε στο χωριό μας. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε.

Λεων. Τσιάπαλης

ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ

- Την Κυριακή 7 Νοεμβρίου 2021 απεβίωσε στην Αθήνα ο Γεώργιος Νικ. Τράμπας, ετών 93, από την Ανεμορράχη Άρτης. Η κηδεία του έγινε στις 9 Νοεμβρίου στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης όπου εψάλη η εξόδιος νεκρώσιμος ακολουθία. Παριστάμενοι η σύζυγός του Ειρήνη (Ρίνα), τα παιδιά τους και ελάχιστοι ακόμη στενοί συγγενείς. Λόγω του κορονοϊού, οι λοιποί συγγενείς, χωριανοί και φίλοι ήταν απéξω στον αύλειο χώρο του ναού. Με το πέρας και του τελευταίου ασπασμού και του αποχαιρέτισμού, τον αποχαιρέτησαν όλοι οι παριστάμενοι μεμονωμένα και όλοι μαζί του ευχηθήκανε με τις καθιερωμένες ευχές. Στη συνέχεια ο εκλιπών αγαπητός μας

Γιώργος ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο της Ανεμορράχης, κοντά στους γονείς του. Αιωνία αυτού η μνήμη και των γονέων του.

Ο Γιώργος ήταν καλός άνθρωπος, ήσυχος, αγαπητός και εργατικός. Αυτά για την ιστορία. Στη σύζυγό του, στα παιδιά του, στα αδέρφια του, στους λοιπούς συγγενείς και όλους που παρέστησαν στην κηδεία του, να έχουνε υγεία να ζήσουνε να τον θυμούνται.

Με κάθε σεβασμό και αγάπη ο χωριανός και φίλος Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά.

Γεια σου αγαπητέ φίλε Γιώργο, ώρα σου καλή.

- Την Παρασκευή 10 Δεκεμβρίου 2021 απεβίωσε στην Αθήνα ο Γεώργιος Βησσαρίων Φούκας, ετών 83, από την Ανεμορράχη Άρτης. Η κηδεία του εκλιπόντος Γεωργίου έγινε στις 12-12-2021 στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης όπου εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Παριστάμενοι η σύζυγός του Μαρία, τα παιδιά τους Βησσαρίων και Βασιλική με τον άντρα της και τα παιδιά τους, ζωή να έχουνε. Οι λοιποί συγγενείς, χωριανοί και φίλοι, λόγω του κορονοϊού, ήταν στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας. Με τη λήξη και του τελευταίου αποχαιρέτισμού όλοι οι παριστάμενοι τον αποχαιρέτησαν ευχόμενοι καλό ταξίδι κ.λπ. Στη συνέχεια ο αγαπητός μας Γιώργος ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο της Ανεμορράχης κοντά στους γονείς του. Αιωνία αυτού η μνήμη και των γονέων του.

Ο Γιώργος ήταν καλός άνθρωπος, εργατικός, καλός οικογενειάρχης και εξυπηρετικός. Προσέφερε εργασία αφιλοκεδώς στις εκδηλώσεις του χωριού, ιδιαίτερα στις εκδηλώσεις της Αδελφότητας Ετεροδημοτών «Ο Άγιος Νι-

κόλαος της Ανεμορράχης» με έδρα την Αθήνα. Τις Αποκριές, μαζί με άλλους χωριανούς, φορούσανε ρούχα παραλλαγής, περνούσανε στα μαγαζιά του χωριού και από όλα τα σπίτια χαρίζοντας γέλιο, χαρά και ψυχαγωγία. Τρώγανε και κάνα λουκούμι, μαζεύανε και κανένα φιλό για τις προσωπίδες τους. Αυτά για την ιστορία. Στην σύζυγό του Μαρία, στα παιδιά τους, τα εγγόνια τους, τα αδέρφια του και σε όλους που παρέστησαν στην κηδεία του Γιώργου, να έχουνε υγεία να ζήσουνε να τον θυμούνται. Με κάθε σεβασμό και αγάπη ο ξάδελφος του Γιώργου, Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά.

Γεια σου, ξάδελφε Γιώργο, ώρα σου καλή.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 10/10/21 στον ιερό ναό Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού τελέστηκε το 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης Χρυσάνθης Πρόνιου.
- Στις 16/10/21 στον ιερό ναό Αγίων Αποστόλων Βαθυκάμπου Κεντρικού τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο της αείμνηστης Αρτεμισίας Χ. Γιώτη.
- Στις 24/10/21 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης Αικατερίνης Κ. Καλιακάτσου.
- Στις 30/10/21 στον ιερό ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού τελέστηκε 6μηνο μνημόσυνο της αείμνηστης Αγαθής Θεοδώρα. Ο ΑΡΑΧΘΟΣ εκφράζει τα ειλικρινή του συλλυπητήρια στους οικείους και συγγενείς των αειμνήτων συμπατριωτών μας.

Κώστας Α. Βασιλείου (Ζεύκι) «Ο άνθρωπος που σηματοδότησε τον Βαθύκαμπο στον χάρτη και τον έκανε πέρα για πέρα γνωστό...»

«...Ήρθε από την Αθήνα και αγοράζει "παλιοχώραφα"... Τι τα θέλει; Τι να τα καν'; Τι αμπέλια θα γίνουν παν' στα πλάια; Το χ' χαμένο πετάει τα λεφτά τ'».

Ο ίδιος πίστευε και έλεγε: «Ο κάμπος μας, ο τόπος μας είναι πολύ εύφορος, έχουμε χρυσάφι και δε θέλουμε να το πιστέψουμε. Εδώ μεγάλωσαν γενιές και γενιές, έχουμε πλούτο και έχουμε και τον Θεοπόταμο...».

Στην ψυχή και στο σώμα Τζουμερκιώτης. Καθηγητής μαθηματικός, διευθυντής στο Γυμνάσιο Βουργαρελίου, συγχρόνως Πρόεδρος στα πάτρια εδάφη στο χωριό μας (2006...).

Τα πρώτα κρασιά αρχίζουν να ωριμάζουν και σε μια κατάσταση ντελίβερι όλοι το γευόμαστε.

Το μεγάλο ερώτημα κυρίως στους μόνιμους κατοίκους παραμένει... «Τι τα θέλει όλα αυτά... αξίζει;»

Το ένα σπιτάκι αρχίζει να γίνεται ταβερνάκι χουχουλιάρικο με εικόνα μουσείου, όλων των ειδών τα παλαιά αντικείμενα πήραν την κατάλληλη θέση τους. Το προαύλιο, ένας λουλουδέσιος παράδεισος στην κυριολεξία, και τα νερά του Θεοπόταμου κυλούν ανάμεσα στα όμορφα καλοφτιαγμένα μικρά ρυάκια. Απ' την άλλη, ορθώνεται το οινοποιείο, φτιαγμένο με το ίδιο μεράκι, πλούσιο από δι-

Αλεξάνδρα Μπόμπολη - Κώστας Βασιλείου

άφορες ποικιλίες κρασιών, δημιούργημα των αμπελώνων που περικυκλώνουν και συμπληρώνουν τον παράδεισο.

Ανακοινώνεται η πρώτη γιορτή κρασιού. Γεμάτος ο προαύλιος χώρος, ο κόσμος δε σταματά να έρχεται και να φεύγει. Παντού παιδικές φωνές, φυσικά δε λείπει και η παιδικά χαρά, το πόνι για τις βολτίτσες τους στα όμορφα δασιά μονοπάτια, τα όμορφα κοπάδια προβάτων και ελαφιών, σχεδόν όλα τα είδη των πτηνών και κατσικάκια απ' το Θιβέτ. Τα χέρσα χωράφια μετατράπηκαν σε πάρκινγκ και πάλι δε χωρούσαν τα αυτοκίνητα. Τα κλαρίνα αντηχούν στην κοιλάδα του Αράχθου και η μυρωδιά του αρνιού και του γουρουνόπουλου στη σουβλα κατακλύζει την ατμόσφαιρα του Βαθυκάμπου και όχι μόνο. Το φαρδύ χα-

μόγελο του κυρ Κώστα καλωσόριζε τους χωριανούς και τους μακρινούς, μικρούς και μεγάλους. Γραφική παράσταση οι τιράντες, η ποδιά «Ζεύκι» και το μεγάλο καπέλο που ποτέ δεν ξαναβαγίνουν από πάνω του.

Οι σκέψεις που έκαναν πριν χρόνια οι κάτοικοι αναθεωρήθηκαν. Και κανείς δεν πίστευε στα μάτια του αυτά που έβλεπε. Ο ίδιος, όλη του τη χαρά για το κατόρθωμά του την έβγαζε από τα μάτια του, που δε σταματούσαν να γελάνε.

Και το γλέντι συνεχίζεται και αφού βράδιασε. Κανένας δεν ήθελε να αποχωριστεί αυτό το παραμύθι που ζούσε.

Από τότε το Ζεύκι μπήκε στις καρδιές όλων μας. Και οι εκπλήξεις που ζούσαμε κάθε φορά που βρισκόμασταν εκεί ήταν μαγευτικές. Και η γιορτή κρασιού έγινε θεσμός πλέον. Ακολούθησαν και οι ανταλλαγές σπόρων, οι παρουσιάσεις βιβλίων και, φυσικά, σε καθημερινή σχεδόν βάση, δεν έλειπαν τα γλεντάκια. Και πόσα λεωφορεία δεν κατέβαζαν εκδρομείς και εκδρομείς σ' αυτόν τον μαγευτικό τόπο. Τα καλοκαίρια απολαμβάνανε τη δροσιά, το χειμώνα το ζεστό χουχουλιάρικο περιβάλλον με τις πολύχρωμες φλοκάτες γύρω από το τζάκι.

Το όνειρο του κυρ Κώστα όμως δε σταματάει εδώ. Θέλει να αξιοποιήσει τον Θεοπόταμο και να φτιάξει τη δική του παραλία στον Άραχθο. Φτάνει να φτιάξει μόνο το κιόσκι...

Αξιοποιεί τον βράχο της «μπιστούρας» και τον κάνει ένα πανέμορφο ιδιόμορφο κελάρι τον «μπουφογέρακα» ονομασία που έχει

ιστορία...

Τίποτα στο Ζεύκι δεν ήταν τυχαίο. Η χάρη του και η προσφορά του δεν άργησε να εξαπλωθεί και πολλά πρόσωπα από τον πολιτικό τομέα, από τον καλλιτεχνικό, από τον αθλητικό επισκεφθήκαν αυτό το «παραμύθι» και γνώρισαν αυτόν τον άνθρωπο, τον πατριώτη, τον οραματιστή, το ασταμάτητο πνεύμα δημιουργίας. Δε μιλάμε για τους ανώνυμους επισκέπτες και τα σχολεία που το επισκέπτονταν καθημερινά. Το Ζεύκι δεν το 'βρισκες ποτέ χωρίς κόσμο. Αλλά και ποτέ χωρίς τον δημιουργό του. Ήταν εκεί απίκο και σε περίμενε. Και πολύ συχνά πυκνά και κάποιο κλαρίνο θα συντρόφευε τις παρέες.

Πόσα συναισθήματα δεν έχουν εξωτερικευτεί, πίνοντας το κρασί νέκταρ ή τις μπίρες που έβγαζε από το κριθάρι που έσπερνε μόνος του, πόσα μεθυστικά λόγια δεν έχουν ειπωθεί και πόσοι έρωτες δεν έχουν ανθίσει! Κανείς δεν μπορούσε να σκεφτεί πως όλο αυτό θα είχε ημερομηνία λήξης. Ποιος θα φανταζόταν ότι θα ξυπνούσαμε ένα πρωί όπως αυτό στις 15 Δεκεμβρίου 2021 και το παραμύθι θα είχε τελειώσει τόσο άδοξα... Όλο αυτό να ήταν ένα όνειρο...

Ό,τι ζήσαμε εκεί δε θα το ξεχάσουμε ποτέ, μα ούτε τον δημιουργό του, τον άνθρωπο που σηματοδότησε όχι μόνο το χωριό μας αλλά και την ευρύτερη περιοχή στον χάρτη του τουρισμού και της γευσισγνωσίας...

Έφυγες νωρίς, έφυγες γρήγορα... είχες όνειρα... τα πήρες μαζί σου... Καλό παράδεισο!

Μπόμπολη Αλεξάνδρα

ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΚΑΓΚΕΛΑ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΚΑΤΩ ΑΘΑΜΑΝΙΟ

ΤΗΛ. 26810 78134 - 6937090542

Eco Lift
ΑΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ & ΜΕΛΕΤΗ ΑΝΕΛΚΥΣΤΗΡΩΝ

ΡΟΔΟΥ 158 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ - ΤΗΛ.: 2105065777 - ΚΙΝ.: 6947585604

www.ecolift.gr, info@ecolift.gr

Ελένη Π. Μούτου
Δικηγόρος
Μ.Δ.Ε. Εργατικού Δικαίου

Φερών 9, Πλ. Βικτωρίας, Τ.Κ. 10434
τηλ./fax: 215 5257546, κιν. 693 7228027
email: lena_moutou@yahoo.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ		
ΚΑΡΑΜΠΑΛΗΣ ΝΙΚ. του ΧΡΗΣΤΟΥ	20,00€	
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΦΑΝΙΑ συζ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	20,00€	
ΤΣΙΒΟΛΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ του ΑΝΔΡΕΑ	20,00€	
ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓ. του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	30,00€	
ΚΑΛΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΛΕΝΗ του ΧΡΗΣΤΟΥ (παππά)	20,00€	
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΣΩΚΡΑΤΗ	20,00€	
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ-ΑΡΑΠΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	40,00€	
ΠΡΟΝΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	10,00€	
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	10,00€	
ΖΕΡΒΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	15,00€	
ΛΑΓΟΥ ΕΙΡΗΝΗ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	20,00€	
ΣΟΗ ΕΛΕΝΗ ΣΥΖ. ΚΩΝ/ΝΟΥ	30,00€	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑ ΕΛΕΝΗ ΣΥΖ. ΧΡΗΣΤΟΥ	20,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝ του ΧΡΗΣΤΟΥ	10,00€	
ΔΡΟΥΖΑ ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ του ΗΛΙΑ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΘΗΝΑ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΙΡΗΝΗ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	10,00€	
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	10,00€	
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	10,00€	
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	10,00€	
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑ ΜΑΡΙΑ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	10,00€	
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑ ΚΥΠΡΙΑΝΗ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	10,00€	
ΤΑΤΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ	10,00€	
ΤΑΤΣΗ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του ΛΕΩΝΙΔΑ	10,00€	
ΤΑΤΣΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΛΕΩΝΙΔΑ	10,00€	
ΤΑΤΣΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΣΥΖ. ΛΕΩΝΙΔΑ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΥΛΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛΣ του ΠΑΥΛΟΥ	10,00€	
ΤΣΙΩΝΟΥ ΧΡΙΣΤΙΝΑ του ΓΑΒΡΙΗΛ	10,00€	
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ	10,00€	
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΛΕΝΗ ΣΥΖ. ΧΡΗΣΤΟΥ	10,00€	
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ	10,00€	
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΧΡΗΣΤΟΥ	10,00€	
ΓΙΩΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ	10,00€	
ΣΤΕΦΟΥΔΗ ΕΛΕΝΗ του ΙΩΑΝΝΟΥ	10,00€	
ΓΙΩΤΗ ΙΩΑΝΝΑ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΓΙΩΤΗ ΚΩΝ/ΝΑ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΙΩΑΝΝΑ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΟΛΓΑ του ΚΩΝ/ΝΟΥ	10,00€	
ΒΕΛΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ	10,00€	
ΒΕΛΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΒΕΛΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΤΑΤΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	10,00€	
ΤΑΤΣΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ του ΙΩΑΝΝΗ	10,00€	
ΤΑΤΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑ του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	10,00€	
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔ. του ΝΙΚΟΛΑΟΥ	10,00€	
ΒΑΡΔΑΚΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ του ΙΩΣΗΦ	10,00€	
ΠΡΟΝΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	20,00€	
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΔΡΙΑΝΗ του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΑΝΔΡΕΑ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ του ΑΝΔΡΕΑ	10,00€	
ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓ. του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΟΥΛΙΑ του ΑΝΔΡΕΑ	10,00€	
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΛΕΝΗ του ΧΡΗΣΤΟΥ	10,00€	
ΑΡΑΠΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του ΝΙΚΟΛΑΟΥ	10,00€	
ΚΑΛΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	10,00€	
ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ του ΣΩΤ.	10,00€	
ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΣΩΚΡΑΤΗ	10,00€	
ΧΟΥΛΙΑΡΑ ΡΩΞΑΝΗ ΣΥΖ. ΣΩΚΡΑΤΗ	10,00€	
ΧΟΥΛΙΑΡΑ ΜΑΡΙΑ του ΣΩΚΡΑΤΗ	10,00€	
ΝΤΑΛΛΑΣ ΧΡΗΣΤΟΣ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	100,00€	
ΝΤΑΛΛΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	20,00€	
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	20,00€	
ΑΡΑΠΗ ΛΑΜΠΡΙΝΗ του ΣΩΚΡΑΤΗ	50,00€	
(ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ ΤΗΣ)		
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΠΑΥΛΟΣ	10,00€	
ΠΑΠΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ	10,00€	
ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	20,00€	
(ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΘΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑ)		
ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΘΕΟΔΩΡΑ	20,00€	
(ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΘΗΣ ΘΕΟΔΩΡΑ)		
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ Γ. ΕΥΣΤΑΘΙΑ	10,00€	
ΜΑΝΟΣ Κ. ΑΝΤΩΝΗΣ	10,00€	
ΜΑΝΟΥ ΜΥΡΤΩ	10,00€	
ΡΑΠΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	10,00€	
ΜΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	10,00€	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ Δ. ΚΑΤΕΡΙΝΑ	10,00€	
ΚΑΜΠΡΗ ΑΛΕΞΙΑ-ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΟΥ	10,00€	
ΣΥΝΟΛΟ	625,00€	
Ευχαριστούμε τους συνδρομητές για τη βοήθειά τους και ελπίζουμε στη ευγενή συμβολή και άλλων «εχόντων» συμπατριωτών μας!		

ΔΕΝ ΕΠΑΙΤΟΥΜΕ!

ΑΡΑΧΘΙΝΗ ΣΑΤΙΡΑ

Έλθαμε για να βρεθούμε
προεκλογικά ας πούμε
να μας δείτε, να σας δούμε
κάνουμε ό,τι μπορούμε
το Χωριό μας βοηθούμε
ό,τι νόμιμο α π α ι τ ο ύ μ ε !

Μήπως μάθατε μ’ επαίτες
μπρος σε ψεύτικους καθρέπτες;
Κοινωνία... πόσοι ψεύτες
πόσοι είναι, αλήθεια οι κλέφτες
γύρω μας, παντού οι παίχτες
τέλος πάντων, ποιοι οι φταίχτες;

Ίσως χάνεται η Αλήθεια
π’ αγκαλιάζει τη βοήθεια
να μας δείχνει τα ρεβίθια
μην τα λέει κολοκύθια.
Σχεδόν πάντα από τα στήθια
ξεπηδάνε παραμύθια!

Το Χωριό μας, το Ποτάμι, ένα σκέτο περιβόλι
για αυτά θ’ αγωνιστούμε, δίπλα τους κι’ από την πόλη
εκεί είδαμε το φως μας, πρωτ’ ανοίξαμε τα μάτια
τόση ομορφιά τριγύρω, τέτοιας φύσης σκαλοπάτια!
Τώρα για παρανομίες, φορτηγά, μπουλντόζες, τέτοια
προς τα πίσω ούτε βήμα, όχι άλλα μερεμέτια.

(ΑΝΤ-ΑΙΟΣ)

Σελίδες ποίησης & λογοτεχνίας

Έλλη Μπαλαούρα-Σακκά
Λαϊκή ποιήτρια

ΠΕΝΘΙΜΟ

Σουτ ησυχία
ησυχία αγαπημένοι
ν’ ακούσετε την πεθαμένη
θέλει για σας να μιλήσει
και να σας ευχαριστήσει

Καλώς ήλθατε καλοί μου
συγγενείς κι αγαπητοί μου
καθίστε στα τραπέζια σας
έναν καφέ να πιείτε
και όταν θα τελειώσετε
πικρές ευχές να πείτε.

Θεός σχωρέστη. Θεός σχωρέστη.
Σας ευχαριστώ πολύ.

Κλάματα δεν χρειάζονται
είμαι ηλικιωμένη
μονάχα πένθιμες ευχές
θέλουν οι πεθαμένοι.

Θεός σχωρέστους τους καημένους
όλους τους ηλικιωμένους.

Όταν πεθάνουν οι γριές
θέλουνε γέλια και χαρές
να πάνε στη μεριά τους
τα φάγαν τα ψωμιά τους.

Τους καφέδες τους κερνάνε
οι νύφες μου και τα παιδιά μου
και τους αφήνω την ευχή
με όλη την καρδιά μου.

Να ’ναι καλά σαν τα ψηλά βουνά
νύφες παιδιά κι εγγόνια μου
να πάρετε τα χρόνια μου
και την ευχή μου να’χετε
ποτέ κακό μην πάθετε.

Σας αφήνω τώρα, γεια σας
να’χετε όλοι την υγεία σας
κι όποιος θα με θυμηθεί
ας περάσει να με δει.

και τα ίδια να μου πει
Θεός σχωρέστη την καημένη

Αιωνία της η μνήμη
και αξέχαστη να μέινει

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΣΤΟΝ ΧΑΡΟ
Χάρε μ’ αφούθε έρχεσαι
να βγω να καρτερέσω
γονατιστή στα πόδια σου
να σε παρακαλέσω.

Δuo λόγια θέλω να σου πω
παρακλήση σου κάνω
για να μου στείλεις μήνυμα
λίγο προτού πεθάνω.

Θέλω να ξομολογηθώ
να πάω να μεταλάβω
και να μου πάρεις την ψυχή
χωρίς να καταλάβω.

Να’ρθει παπάς στο σπίτι μου
να μου διαβάσει ευχέλαιο
και πάνω απ’ το κεφάλι μου
να πει το ευαγγέλιο.

Τ’ αλαφριά σου τα φτερά
πολύ μην τα χτυπήσεις
έχω ευαίσθητη καρδιά
και θα με λαχταρήσεις.

Όλες τις μέρες περπατάς
τις νύχτες δεν κοιμάσαι
αν εύρεις νέους τους χτυπάς
και νέες δε λυπάσαι.

Τα κλάματα δεν τα ακούς
ούτε τα παρακάλια
τραβάς το λαμπερό σπαθί
και παίρνεις τα κεφάλια.

Αν έρχεσαι από μακριά
και κάνεις τόσο κόπο
πάρε γερόντους και γριές
ν’ αδειάσουνε τον τόπο.

Μην παίρνεις νέους ούτε νιες
κάνε και λίγη σκέψη
αφήνουν ορφανά παιδιά
ποιος να τα προστατέψει;

Πάρε στην ηλικία μου
πώς θέλεις να στο πω;
απ’ τα ογδόντα κι ύστερα
μη φτάσουν εκατό.

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς:

• **ΕΤΕ:** GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632 • **ALPHA:** GR9001403610361002101066111
• **EUROBANK:** GR95 0260 0190 0005 3010 1291505 • **ΠΕΙΡΑΙΩΣ:** GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ:

Οι συνδρομές να καταβάλλονται μόνο μέσω τραπεζών και όχι μέσω ταχυδρομείου διότι δεν είναι εφικτή η είσπραξή τους για τυπικούς λόγους

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ: Η οικονομική σας συμβολή είναι παραπάνω από απαραίτητη διότι το κόστος ανά φύλλο εφημερίδας ανέρχεται στα 800,00 ευρώ

ΓΙΩΡΓΟΣ Μ. ΣΙΑΦΑΡΙΚΑΣ
Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.

- Άδειες
- Πρόγραμμα Εξοικονομώ Κατ’ Οίκον
- Ανακαινίσεις
- Κτηματολόγιο
- Αντιρρήσεις επί δασικών χαρτών
- Τοπογραφικές εργασίες

τηλ.: 6947445250
email: giorgossiaf@gmail.com

artagoal.gr

Θοδωρής Χρ. Σπύρου
Τ. 6942 650996
info@artagoal.gr

εκοράρει στην ενημέρωσή...
και σας Σιαφημίζει!!!

Στέφανος Λεπίδας
Σοφοκλή Βενιζέλου 145, Ηλιούπολη
Τ. 211 116 9956, Κ. 6974 865 629
lepidas1967@gmail.com

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΓΙΩΡΓΟΥ Β. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

Απόσπασμα από το βιβλίο του πατριώτη μας **Γιώργου Β. Καλιακάτσου**, Συνταξιούχου Γεωπόνου, υπεύθυνου Δημοσίων Σχέσεων του ΔΣ του Αράχθου

-Ο θερισμός και το αλώνισμα του σιταριού ήταν μια επίπονη εργασία, κυρίως για τις γυναίκες. Ο θερισμός γινόταν πολύ πρωί για να μην πέφτει ο καρπός, αλλά και να είναι ακόμη μαλακό το άχυρο, για να δένουν τα χερόβολα. Επίσης το κουβάλημα γίνονταν πάντα με δροσιά με τα γαϊδούρια, αλλά πιο πολύ ζαλικά από τις Γυναίκες.

Το αλώνισμα είχε αρκετή διαδικασία. Εμείς είχαμε για αλώνι την αυλή του εγκαταλειμμένου σπιτιού του μπάρμπα Λαμπράκη, που ήταν 50 μ πάνω από το δικό μας. Ο πατέρας μου σηκώνονταν πρωί και μάζευε φρέσκη κοπριά από τις αγελάδες, τις διέλυε σε νερό, και γινόταν παχύ μίγμα. Αφού καθάριζε το αλώνι να μην υπάρχει κανένα μικρό πετραδάκι, με μια σκούπα από ρείκια, άλειφε με αυτό το αλώνι. Όταν έβγαινε ο ήλιος στέγνωνε και γινόταν πολύ σκληρό και δεν τριβόταν με το κτύπημα των δαρτιών.

Στη συνέχεια έμπαιναν οι μεγάλες πέτρες, που στήριζαν τις μεγάλες πλάκες για κάθε άτομο και από μία πλάκα. Σε αυτές τις πλάκες κτύπαγαν τα χερόβολα του σιταριού, για να ξεχωρίσει ο καρπός από τα στάχυα και στο τέλος με ένα κοντό ξύλο τα κτυπούσαν στο κέντρο για να βγει και από τα κοντά και εσωτερικά στάχυα.

Το αλώνισμα γίνονταν το μεσημέρι, γιατί έπρεπε να αγριέψουν τα στάχυα από τον ήλιο. Στη συνέχεια τα στάχυα, που έπεφταν από το κτύπημα και γέμιζε το αλώνι, τα κτυπούσαν με τα δάρτια, (δυο μακριά ξύλα, δεμένα μεταξύ τους με βρεγμένες λωρίδες αρνίσιου δέρματος. Όταν στέγνωναν τις έβαζαν για λίγο στον τενεκέ με νερό για να ξαναμουσκέψουν, γιατί στεγνά κόβονταν.) Το απόγευμα, όταν άρχιζε να φυσάει, γίνονταν το λίχνισμα, για να ξεχωρίσει το άχυρο από το σιτάρι.

Τα χερόβολα,(δέματα από ολόκληρο το φυτό του σιταριού) μετά το κτύπημα τα έπιαναν από την κορυφή και τα τίνιζαν να φύγουν όλα τα κοντά στάχυα. Με το άχυρο που έμενε χωρίς καρπό, σκέπαζαν και περιέφραζαν τις καλύβες και τους τσάρκους, (μικρά καλυβάκια μέσα ή δίπλα στις μεγάλες καλύβες που μένανε τα γιδοπρόβατα, με καλή μόνωση και στρωμή). Σε αυτά κλείναμε τα νεογέννητα, όσο καιρό δεν ακολουθούσαν στη βοσκή τις μανάδες. Επίσης το αλωνισμένο κοντό άχυρο, το χρησιμοποιούσαν για στρωμή στις μεγάλες καλύβες και για τροφή των μεγάλων ζώων (αγελάδων, γαϊδουριών).

- Τα μεσημέρια του αλωνίσματος εμείς έπρεπε κάθε μία ώρα να πηγαίνουμε στη βρύση στον πλάτανο, με τα παγούρια και ένα μικρό ξύλινο βαρελάκι, να φέρνουμε κρύο δροσερό νερό για τους μεγάλους, που αλώνιζαν τα σιτάρια. Οι γυναίκες πηγαίνανε πρωί η βράδυ και γεμίζανε τις βαρέλες με νερό, που τις φορτωνόντουσαν ζαλίκι στην πλάτη και φέρνανε νερό στο σπίτι για όλες τις άλλες δουλειές.

Ο πλάτανος ήταν στη μέση του λόφου, πάνω από τα χωράφια του μπάρμπα – Γιαννάκη. Η ηλικία του σήμερα πρέπει να ξεπερνά τα χίλια χρόνια, το εσωτερικό του η κουφάλα, είχε διάμετρο ένα μέτρο. Μέσα από την κουφάλα του ανεβαίναμε δέκα μέτρα πιο ψηλά στη

Αποψη των Ναζαίων με φόντο το Ξηροβούνι

διχάλα. Σε εκείνο το σημείο του είχαν κόψει πολύ πιο παλιά την κορυφή. Δίπλα στον πλάτανο κολλητά φτιάχναμε το καλοκαίρι κρεβάτι. Βάζαμε δυο φούρκες από φυλλίκια μεγάλες στο κάτω μέρος, που είχε μεγάλη κλήση 70% και δύο πολύ μικρές στην πλατεία, καρφώναμε και ίσια ξύλα κολλητά και φτέρες από πάνω. Εκεί περνούσαμε τα ζεστά μεσημέρια του καλοκαιριού.

Τη βρύση την είχαν κτίσει με πελεκητή πέτρα ο Κώστας Ζαχαρής και ο ξάδερφός μου ο Γιάννης του θείου Κώστα. Είχαν κτίσει και πεζούλι από τη μία άκρη στην άλλη της πλατειούλας για να κάθονται οι επισκέπτες. Από κάτω ακριβώς είχε φτιάξει ο μπάρμπα Γιάννης Χ. Καλιακάτσος ένα λάκκο για να ποτίζει τους κήπους που είχε παρακάτω. Από τον πλάτανο κρέμονταν πολύ μακριά κλωνάρια και λεπτά και όπως ήταν πολύ κατηφορικό το έδαφος από κάτω, πιάνανε τις άκρες και τις φέρναμε πάνω στον τοίχο του λάκκου και κάναμε κούνια. Μερικές φορές βρισκόμαστε τσουλώνοντας κάτω στην πεζούλα.

-Μετά το θέρισμα το στέλεχος του σιταριού, που έμενε στα σιταροχώραφα(σιταριές) και κυρίως τα ζιζάνια (αγριοβρώμη, αγριοτριφύλλο, αγριόβικος, και το άγριο σιτάρι (ήρα) κ.λ.π ήταν η καλύτερη βοσκή για τα μικρά αλλά κυρίως για τα μεγάλα ζώα, από τον Ιούνιο μέχρι τον Αύγουστο. Είχαμε χαρά, όταν ήταν η χρονιά της σποράς σιταριού στα κοντινά χωράφια, στο Παλαιοχώρι στο Βγάλωμα στο Φράξο στου Κακαβούλα. Όλο το χωριό που είχε χωράφια σε αυτές τις περιοχές έσπερνε τον ίδιο καρπό, για να υπάρχει η ίδια εποχικότητα στο βόσκημα και να μην γίνονται ζημιές.

Εκεί όλοι οι συνομήλικοι και φίλοι μου, ο Γιάννης του Περικλή Οικονόμου και ο Κώστας του Βασίλη Γιώργου Καλιακάτσου, που ήταν ένα χρόνο μεγαλύτεροι, ο Μήτσος του Κώστα Γιώργου και ο Χρήστος του Μήτσου Αποστολάκη δυο χρόνια πιο μεγάλοι, ο αδερφός μου ο Νίκος, ο Τάκης του Περικλή, ο Γιώργος του Κωσταγιώργου, βρισκόμαστε και παίζαμε τη γουρούνα, τη μακριά γαϊδούρα, το κρυφτό ή την σκλέτζα -σκλεντζάρι. Κυρίως σε αυτές τις περιοχές είχαμε και τα περισσότερα οπωροφόρα καλοκαιρινά δένδρα, συκιές, αχλαδιές,

κερασιές, κληματαριές και γεμίζαμε το άδειο στομάχι μας.

Ψάχναμε για φωλιές από σερσέγκια, γιατί ήταν ο φονιάς των μελισσών, αλλά τρυπούσαν και τα ώριμα αχλάδια και σύκα. Συνήθως είχαν τις φωλιές τους μέσα στις ξερολιθιές των τοίχων, στις πεζούλες. Κλείναμε τις τρύπες, που ήταν γύρω από την είσοδο, με νωπή κοπριά από αγελάδα και μετά βάζαμε φωτιά στην είσοδο και καίγονταν στην προσπάθειά τους να διαφύγουν. Τη φωτιά τη βάζαμε, όταν έδυε ο ήλιος, για να είναι όλος ο πληθυσμός μέσα.

Μια φορά που προσπαθήσαμε με τον Νίκο τον αδερφό μου, να βάλουμε φωτιά σε μια φωλιά σε πεζούλα στις Μπούρνες, δεν είχαμε κλείσει καλά τις διπλανές τρύπες και πετάχτηκαν δεκάδες σερσέγγια. Τρέξαμε, αλλά πρόλαβαν τον Νίκο, ήταν τότε δέκα χρονών και τον τσίμπησαν 5-6 στο κεφάλι. Πρήστηκε όλο το κεφάλι του και έκλεισαν τα μάτια του, αν και είχαμε τρίψει τα τσιμπήματα, με άγουρα σταφύλια από τις κληματαριές της Ζάχαινας. Είχε τύχη που δεν έπαθε κάποιο αλλεργικό σοκ.

-Σ'όλα τα παιδικά μου χρόνια ο χειμώνας ήταν δύσκολος και ατέλειωτος, γιατί τίποτε δεν μας ευχαριστούσε. Το κρύο ήταν αφόρητο και έξω από το σπίτι αλλά και μέσα στο σπίτι. Η ζέστη από το τζάκι δεν ήταν αρκετή, για να ανεβάσει τη θερμοκρασία στο υπόλοιπο χώρο. Η μόνωση του σπιτιού υποτυπώδης, χαραμάδες στο πάτωμα, στις πόρτες και τα παράθυρα, αλλά και ο αταβάνωτος χώρος της κουζίνας δεν άφηναν περιθώρια διατήρησης ανεκτής θερμοκρασίας στο σπίτι.

Με τα χονδρά και σσήκωτα μάλλινα και από τραγόμαλλο σκεπάσματα, (οι βελόντζες και τα σαΐσματα), που αισθανόσουν την αγριάδα τους, στα χέρια και στα πόδια, δεν ευχαριστιόσουν ποτέ τον ύπνο. Για σεντόνια ούτε λόγος να γίνεται.

Το υπόγειο του σπιτιού, ήταν η αποθήκη και το ψυγείο (λόγω της πιο χαμηλής και πιο σταθερής θερμοκρασίας), για τα σιτάρια, καλαμπόκια, πατάτες, αρμάθες από κρεμμύδια και σκόρδα. Επίσης ένα πατάρι στρωμένο με άχυρα για τα ξυνόμηλα από την μηλιά, που ήταν κάτω από το σπίτι, για τα ρόιδα και τα αχλάδια καμπάνες. Όλα αυτά διατη-

ρούνταν μέχρι και το χειμώνα. Επίσης στο υπόγειο βάζαμε τα βαρέλια με το κρασί, τον τάλαρο, (όρθιο βαρέλι με ίσιες τάβλες, ανοιχτό από το πάνω μέρος), με τα τσίπουρα που έβραζαν για να γίνουν στη συνέχεια τσίπουρο.

Εκεί είχαμε και τις φωλιές για να γεννούν οι κότες και να κλώθουν, εκεί βάζαμε και τα γίδια και τα πρόβατα τα βράδια, που περιμέναμε να γεννήσουν, για να τα βοηθήσουμε, αν χρειαζόταν. Από όλα αυτά αναδυόταν τόσα διαφορετικά αρώματα τα βράδια, (τα ευχάριστα μετριάζανε τα δυσάρεστα), ευτυχώς που το μονοξείδιο του άνθρακα είναι βαρύτερο του αέρα και όταν γίνονταν οι ζυμώσεις στο μούστο και τα τσίπουρα δεν πάθαμε ποτέ τίποτε.

Ο τρύγος των σταφυλιών ήταν μια ευχάριστη διαδικασία. Παίρναμε τη γαϊδούρα μας και το γαϊδουράκι του μπάρμπα Χρήστου, δέναμε γερά στο σαμάρι τις καλάθες και αφού γεμίζαμε τα καλάθια και τα αδειάζαμε στις φορτωμένες καλάθες, τα πηγαίναμε στο κατώ και τα αδειάζαμε σε ένα χεράμι. Σε μία μέρα τελειώναμε το μάζεμα.

Από το αμπέλι, που είχαμε στου Καραλή, μαζεύαμε περίπου 400 κιλά σταφύλια και γεμίζαμε ένα εκατοστάρι και ένα εβδομηντάρι βαρέλι μούστο. Το εβδομηντάρι από ξύλο ρομπόλα (πεύκο) το έχω ακόμη εγώ στο σπίτι μου στην Αθήνα και κάνω λευκό κρασί, ακόμη δίνει το άρωμα της ρετσίνας και το χρώμα του ουίσκι. Εμείς ποτέ δεν πατάγαμε με τα πόδια τα σταφύλια, τα σύβαμε με τα χέρια μέσα στα ξύλινα σκαφίδια και τα ρίχναμε στον τάλαρο, από όπου την άλλη μέρα τραβάγαμε το μούστο και γεμίζαμε τα βαρέλια.

Το κρέας, όταν σφάζαμε καμιά γίδα ή προβατίνα, το διατηρούσαμε μέχρι και δεκαπέντε ημέρες μέσα σε καλάθι κρεμασμένο με τριχιά στα πηγάδια του Κ. Θεοδώρου ή του Χρήστου Απ. Καλιακάτσου, που ήταν πολύ βαθιά και στην επιφάνεια του νερού η θερμοκρασία ήταν πολύ χαμηλή και σταθερή.

Εκείνα τα «ελβιέλα», τα λαστιχένια παπούτσια τα φορούσαμε χειμώνα καλοκαίρι μέχρι να τρυπήσουν. Μάλιστα το χειμώνα παρά τα μάλλινα χονδρά τσουράπια, τα πόδια μας βγάζανε χιονίστρες. Όταν γυρίζαμε στο σπίτι το βράδυ από το σχολείο τα πόδια μας ήταν κόκκαλο και πατούσαμε επάνω στα κάρβουνα, για να τα ζεστάνουμε. Το δε καλοκαίρι, που τα φορούσαμε χωρίς κάλτσες, τα πόδια μας από τη ζέστη και το ιδρώμα ήταν σαν μαραμένα.

Το καλοκαίρι βέβαια τις περισσότερες φορές δεν φορούσαμε παπούτσια και οι πατούσες μας γίνονταν σκληρές σαν δερματοσόλα, τα αγκάθια σπάζανε και δεν τρυπούσαν τα πόδια. Χαιρόμαστε, όταν το χειμώνα αντί για λάστιχα μας αγόραζαν γαλότσες(μπότες), γιατί έτσι γλιτώναμε τα νερά.

Όταν πήγα στο γυμνάσιο ο Θόδωρος, ο άνδρας της Αγαθής, είχε τσαγκάρικο και μου έκανε δώρο ένα ζευγάρι δερμάτινα μπορντό, με πέταλο εμπρός και πίσω στη σόλα, για να μην χαλάει το τακούνι και η μύτη τους. Η χαρά μου ήταν απεριγράπτη και τα φόρεσα, ώσπου δεν με χώραγαν πια.